

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/849**
af 20. maj 2015

om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► M1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018	L 156	43	19.6.2018

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU)
2015/849**

af 20. maj 2015

om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF

(EØS-relevant tekst)

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Genstand, Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Dette direktiv har til formål at forebygge anvendelse af Unionens finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
2. Medlemsstaterne sikrer, at hvidvask af penge og finansiering af terrorisme forbydes.
3. Med henblik på dette direktiv betragtes følgende handlemåde som hvidvask af penge, hvis den er forsætlig:
 - a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf
 - b) fortielse eller tilsløring formuegoders sande karakter, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende — ved modtagelsen af disse goder — at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - d) medvirken i, samarbejde om eller forsøg på at begå, hjælp eller tilskyndelse til, lettelse af eller rådgivning med henblik på udførelse af en af de handlinger, som er nævnt under litra a), b) og c).

▼B

4. Der foreligger hvidvask af penge, uanset om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

5. I dette direktiv forstås ved »finansiering af terrorisme« levering eller indsamling af midler på en hvilken som helst måde, både direkte og indirekte, med den hensigt at anvende dem eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvis, til at gennemføre en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA ⁽¹⁾.

6. Den viden, den hensigt eller det formål, der skal foreligge som gerningsindhold i de handlinger, der er omhandlet i stk. 3 og 5, kan fastslås på grundlag af objektive faktiske forhold.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende forpligtede enheder:

- 1) kreditinstitutter
- 2) finansieringsinstitutter
- 3) følgende fysiske eller juridiske personer under udøvelsen af deres erhverv:

▼M1

- a) revisorer, eksterne regnskabssagkyndige og skatterådgivere, og enhver anden person, der forpligter sig til at yde, enten direkte eller ved hjælp af andre personer, som denne anden person har tilknytning til, materiel hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som vigtigste forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed

▼B

- b) notarer og andre selvstændige retlige aktører, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistår ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:

- i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder
- ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
- iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
- iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

▼B

- v) oprettelse, drift eller ledelse af truste, selskaber, fonde eller lignende strukturer
- c) udbydere af tjenester til truste eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)

▼M1

- d) ejendomsmæglere, herunder når de optræder som mellemmand i forbindelse med udlejning af fast ejendom, men kun i relation til transaktioner, for hvilke den månedlige leje beløber sig til 10 000 EUR eller derover

▼B

- e) andre personer, der handler med varer, hvis der betales med eller modtages kontantbeløb på mindst 10 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- f) udbydere af spiltjenester

▼M1

- g) udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer
- h) udbydere af virtuelle tegnebøger
- i) personer, som handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10 000 EUR eller derover
- j) personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af freeports, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10 000 EUR eller derover.

▼B

2. Med undtagelse af kasinoer kan medlemsstaterne efter en hensigtsmæssig risikovurdering beslutte at undtage visse udbydere af spiltjenester helt eller delvis fra de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv på grundlag af den dokumenterede lave risiko, som karakteren og i givet fald omfanget af sådanne tjenesteyderes operationer udgør.

Blandt de faktorer, som indgår i deres risikovurderinger, skal medlemsstaterne vurdere de relevante transaktioners sårbarhedsgrad, herunder med hensyn til de betalingsmetoder, der benyttes.

I deres risikovurdering oplyser medlemsstaterne, hvordan de har taget hensyn til alle relevante resultater i rapporterne fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6.

En medlemsstat skal underrette Kommissionen om enhver beslutning, den træffer i henhold til første afsnit, og om begrundelsen herfor, der skal være baseret på den specifikke risikovurdering. Kommissionen underretter de andre medlemsstater om denne beslutning.

▼B

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at personer, der udøver en finansiell aktivitet lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, hvor der kun er ringe risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, forudsat at alle følgende kriterier er opfyldt:

- a) den finansielle aktivitet er begrænset målt i absolutte beløb
- b) den finansielle aktivitet er begrænset på transaktionsbasis
- c) den finansielle aktivitet er ikke en sådan persons hovedaktivitet
- d) den finansielle aktivitet er accessorisk og har direkte tilknytning til en sådan persons hovedaktivitet
- e) en sådan persons hovedaktivitet er ikke en aktivitet, der er omhandlet i stk. 1, nr. 3), litra a)-d) eller f)
- f) den finansielle aktivitet udbydes kun til kunderne til en sådan persons hovedaktivitet og ikke til offentligheden generelt.

Første afsnit finder ikke anvendelse på personer, der foretager pengeoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF ⁽¹⁾.

4. Med henblik på stk. 3, litra a), kræver medlemsstaterne, at den samlede omsætning for den finansielle aktivitet ikke overstiger en tærskel, der skal være tilstrækkeligt lav. Tærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiell aktivitet der er tale om.

5. Med henblik på stk. 3, litra b), anvender medlemsstaterne en maksimumstærskel pr. kunde og pr. enkelttransaktion, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundne. Maksimumstærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiell aktivitet der er tale om. Den skal være tilstrækkeligt lav til at sikre, at de pågældende transaktionstyper er en upraktisk og ineffektiv metode til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og den må ikke overstige 1 000 EUR.

6. Med henblik på stk. 3, litra c), kræver medlemsstaterne, at omsætningen for den finansielle aktivitet ikke overstiger 5 % af den pågældende fysiske eller juridiske persons samlede omsætning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

▼B

7. Ved vurderingen af risikoen for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme med henblik på denne artikel er medlemsstaterne særligt opmærksomme på enhver finansiell aktivitet, som på grund af sin karakter med stor sandsynlighed kan anses for at blive anvendt eller misbrugt til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

8. Beslutninger, der træffes af en medlemsstat i henhold til stk. 3, skal indeholde en angivelse af de grunde, de er truffet på grundlag af. Medlemsstaterne kan beslutte at trække sådanne beslutninger tilbage, hvis omstændighederne ændres. De meddeler Kommissionen sådanne beslutninger. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om sådanne beslutninger.

9. Medlemsstaterne indfører risikobaserede overvågningsforanstaltninger eller træffer andre passende foranstaltninger for at sikre, at den undtagelse, som indrømmes ved beslutninger efter denne artikel, ikke misbruges.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

1) »kreditinstitut«: et foretagende som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, herunder filialer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i nævnte forordning, beliggende i Unionen, uanset om det har hjemsted i Unionen eller i et tredjeland

2) »finansieringsinstitut«:

a) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og som udøver en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 14 og 15 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, herunder vekselkontorer

b) et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽³⁾, for så vidt som det udøver livsforsikringsvirksomhed, der er omfattet af nævnte direktiv

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

▼B

- c) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾
 - d) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier
 - e) et foretagende, der udøver forsikringsformidling som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF ⁽²⁾, hvis de formidler livsforsikringer og andre investeringsrelaterede ydelser, bortset fra en bunden forsikringsformidler som defineret i nr. 7) i nævnte artikel
 - f) filialer, der er beliggende i Unionen og er oprettet af finansieringsinstitutter, som er omhandlet i litra a)-e), uanset om deres hjemsted er beliggende i en medlemsstat eller et tredjeland
- 3) »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver
- 4) »kriminell handling«: enhver form for strafbar deltagelse i følgende alvorlige lovovertrædelser:

▼M1

- a) terrorhandlinger, lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter som fastsat i afsnit II og III i direktiv (EU) 2017/541 ⁽³⁾

▼B

- b) enhver af de lovovertrædelser, der er henvist til i artikel 3, stk. 1, litra a), i De Forenede Nationers Konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

▼M1

- c) handlinger udført af kriminelle organisationer som defineret i artikel 1, nr. 1), i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

▼B

- d) svig, som skader Unionens finansielle interesser, i tilfælde af i det mindste grov svig som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽¹⁾
- e) korruption
- f) alle lovovertrædelser, herunder skattemæssige lovovertrædelser, som defineret i medlemsstaternes nationale ret, i forbindelse med direkte og indirekte skatter, som kan medføre en frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på over et år, eller for de medlemsstaters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for lovovertrædelser, alle lovovertrædelser, der kan medføre en frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en minimal varighed på over seks måneder
- 5) »selvregulerende organ«: et organ, der repræsenterer medlemmer af erhverv og spiller en rolle i reguleringen heraf, i udførelsen af visse tilsyns- eller overvågningsfunktioner og i sikringen af, at reglerne vedrørende dem håndhæves
- 6) »reel ejer«: den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller en aktivitet gennemføres, og omfatter mindst:
- a) for selskaber:
- i) den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en juridisk enhed ved direkte eller indirekte ejerskab over en tilstrækkelig procentdel af aktierne eller stemmerettighederne eller ejerandelen i denne enhed, bl.a. ved hjælp af beholdninger af ihændehaveraktier eller kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, der sikrer passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

En aktiebesiddelse på 25 % plus én aktie eller ejerandel på over 25 % i kunden, som indehaves af en fysisk person, er tegn på direkte ejerskab. En aktiebesiddelse på 25 % plus én aktie eller ejerandel på over 25 % i kunden, som indehaves af et selskab, der kontrolleres af en eller flere fysiske personer, eller af flere selskaber, der kontrolleres af den eller de samme fysiske personer, er tegn på indirekte ejerskab. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til at beslutte, at en lavere procentdel kan være et tegn på ejerskab eller kontrol. Kontrol ved hjælp af andre midler kan bl.a. fastsættes i henhold til kriterierne i artikel 22, stk. 1-5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁽²⁾

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

▼B

- ii) den eller de fysiske personer, der udgør den øverste ledelse, hvis der, efter at alle muligheder er udtømt, og forudsat at der ikke er grund til mistanke, ikke er identificeret nogen person under nr. i), eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. De forpligtede enheder skal registrere de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere den reelle ejer i henhold til nr. i) under dette punkt.

▼M1

- b) For truste — alle følgende personer:

- i) stifteren eller stifterne
- ii) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))
- iii) protektoren eller protektorerne, hvis der findes sådanne
- iv) begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det juridiske arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer
- v) enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler

▼B

- c) for juridiske enheder såsom fonde og juridiske arrangementer svarende til truste er den eller de fysiske personer, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som de i litra b) omhandlede
- 7) »udbyder af tjenester til truste eller selskaber«: en person, der som led i sit erhverv leverer en af følgende tjenester til tredjemand:
- a) danner selskaber eller andre juridiske personer
 - b) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som medlem af ledelsen i et selskab, deltager i et interessentskab eller beklæder en tilsvarende post i andre juridiske personer
 - c) sørger for et vedtægtsmæssigt hjemsted, en forretnings-, forvaltnings- eller postadresse og andre dertil knyttede tjenester til et selskab, et interessentskab eller en anden juridisk person eller et juridisk arrangement
 - d) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som forvalter af en viljesbestemt trust eller et tilsvarende juridisk arrangement

▼B

- e) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som proformaaktionær for en anden person, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller tilsvarende internationale standarder
- 8) »korrespondentforbindelse«:
- a) levering af bankydelser fra en bank (»korrespondenten«) til en anden bank (»respondenten«), herunder, men ikke begrænset til, oprettelse af en løbende konto eller en anden passivkonto samt tilknyttede ydelser såsom likviditetsstyring, internationale overførsler af midler, checkclearing, »gennemstrømningskonti« og valutatransaktioner
 - b) forbindelser mellem kreditinstitutter, mellem finansieringsinstitutter og mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, herunder hvor der leveres lignende ydelser fra et korrespondentinstitut til et respondentinstitut, og herunder forbindelser indgået med henblik på værdipapirtransaktioner eller overførsler af midler
- 9) »politisk eksponeret person«: en fysisk person, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv, hvilket omfatter:
- a) statschefer, regeringschefer, ministre og viceministre eller assisterende ministre
 - b) parlamentsmedlemmer eller medlemmer af tilsvarende lovgivende organer
 - c) medlemmer af politiske partiers styrelsesorganer
 - d) højesteretsdommere og medlemmer af forfatningsdomstole og af andre højtstående retsinstanser, hvis beslutninger kun er genstand for yderligere prøvelse under ekstraordinære omstændigheder
 - e) medlemmer af revisionsretter og af bestyrelser for centralbanker
 - f) ambassadører, chargés d'affaires og højtstående officerer i de væbnede styrker
 - g) medlemmer af statsejede virksomheders administrative, ledende eller kontrollerende organer
 - h) direktører, vicedirektører og bestyrelsesmedlemmer eller personer med tilsvarende hverv i en international organisation.
- Ingen af de offentlige hverv omhandlet i litra a)-h) omfatter embedsmænd på mellemniveau eller lavere niveau
- 10) »f familiemedlemmer«:
- a) ægtefællen til en politisk eksponeret person, eller en person, der kan sidestilles med en ægtefælle til en politisk eksponeret person

▼B

- b) børn og deres ægtefæller eller personer, der kan sidestilles med en ægtefælle til en politisk eksponeret person
 - c) forældre til en politisk eksponeret person.
- 11) »personer, der er kendt som nære samarbejdspartnere«:
- a) fysiske personer, som vides at have fælles reelt ejerskab af juridiske enheder eller juridiske arrangementer eller på anden måde har nære forretningsforbindelser med en politisk eksponeret person
 - b) fysiske personer, der som de eneste har reelt ejerskab af en juridisk enhed eller et juridisk arrangement, som vides at være oprettet til de facto-fordel for en politisk eksponeret person
- 12) »øverste ledelse«: en embedsmand eller ansat med tilstrækkeligt kendskab til instituttets risikoeksponering over for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og med tilstrækkelig anciennitet til at træffe beslutninger med indvirkning på dets risikoeksponering, som ikke i alle tilfælde behøver være et bestyrelsesmedlem
- 13) »forretningsforbindelse«: et forretningsmæssigt, erhvervsmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til en forpligtet enheds erhvervsvirksomhed, og som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed
- 14) »spiltjenester«: en tjeneste, som indebærer, at der gøres en indsats med penge i hasardspil, herunder spil med et element af færdigheder, f.eks. lotteri, kasinospil, pokerspil og væddemål, som udbydes på en fysisk lokalitet eller ved hjælp af forskellige midler på afstand, ved hjælp af elektroniske midler eller anden kommunikationsfremmende teknologi og efter individuel anmodning fra en tjenestemodtager
- 15) »koncern«: en gruppe virksomheder, som består af en modervirksomhed, dens dattervirksomheder og de enheder, hvori modervirksomheden eller dens dattervirksomheder besidder en kapitalinteresse, samt virksomheder, der er forbundet på en måde som omhandlet i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU

▼M1

- 16) »elektroniske penge«: elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2009/110/EF, bortset fra pengeværdi som omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 4 og 5

▼B

- 17) »tomt bankselskab (shell bank)«: et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut eller et institut, der driver virksomhed svarende til et kreditinstituts eller et finansieringsinstituts virksomhed, såfremt det er oprettet i et land, hvor det ikke er fysisk til stede, således at der ikke er tale om nogen egentlig ledelse og administration, og som ikke er tilknyttet en reguleret finansiel koncern

▼M1

- 18) »virtuelle valutaer«: et digitalt udtryk for værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta og ikke har samme retlige status som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske eller juridiske personer som vekslingsmiddel, og som kan overføres, lagres og handles elektronisk
- 19) »udbydere af virtuelle tegnebøger«: en enhed, som leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af dens kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer.

▼B*Artikel 4*

1. Medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang for, at dette direktivs anvendelsesområde udvides til helt eller delvis også at omfatte erhverv og andre kategorier af virksomheder end de forpligtede enheder omhandlet i artikel 2, stk. 1, som udøver aktiviteter, der er særlig egnet til at blive anvendt til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

2. Udvider en medlemsstat dette direktivs anvendelsesområde til erhverv eller kategorier af virksomheder ud over dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, underretter den Kommissionen herom.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan på det område, der er omfattet af dette direktiv, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme under overholdelse af EU-retten.

*AFDELING 2****Risikovurdering****Artikel 6*

1. Kommissionen foretager en vurdering af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked, og som vedrører grænseoverskridende aktiviteter.

Med henblik herpå udarbejder Kommissionen senest den 26. juni 2017 en rapport, hvori disse risici identificeres, analyseres og evalueres på EU-plan, og fremsætter på baggrund af resultaterne heraf forslag til foranstaltninger, der bør træffes. Kommissionen ajourfører den hvert andet år eller oftere, hvis det er relevant.

2. Den i første afsnit omhandlede rapport skal i det mindste omfatte:

▼B

- a) de områder af det indre marked, hvor der er størst risiko

▼M1

- b) de risici, der er forbundet med hver enkelt relevant sektor, herunder, hvor sådanne er til rådighed, estimerer fra Eurostat over, hvor store pengebeløb, der hvidvaskes i hver af disse sektorer

- c) de mest udbredte metoder anvendt af kriminelle til at hvidvaske uretmæssigt udbytte, herunder, hvor oplysninger herom er til rådighed, de metoder, der anvendes ved transaktioner mellem medlemsstater og tredjelande, uafhængigt af om et tredjeland er identificeret som værende et højrisikotredjeland i medfør af artikel 9, stk. 2.

3. Kommissionen stiller den i stk. 1 omhandlede rapport til rådighed for medlemsstaterne og de forpligtede enheder for at hjælpe dem med at identificere, forstå, styre og begrænse risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og for at gøre det muligt for andre interessenter, herunder de nationale lovgivere, Europa-Parlamentet, de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og repræsentanter for FIU'er at få bedre indsigt i risiciene. Rapporterne offentliggøres senest seks måneder efter at være blevet gjort tilgængelige for medlemsstaterne, undtagen de dele af rapporterne, der indeholder klassificerede oplysninger.

▼B

4. Kommissionen retter henstillinger til medlemsstaterne om de foranstaltninger, der er egnede til at tackle de identificerede risici. Såfremt medlemsstaterne beslutter ikke at gennemføre nogen af henstillingerne i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, underretter de Kommissionen herom og forelægger den en begrundelse for sådan en beslutning.

5. Senest den 26. december 2016 afgiver ESA'erne gennem det Fælles Udvalg en udtalelse om de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker Unionens finansielle sektor (»den fælles udtalelse«). Derefter afgiver ESA'erne gennem det Fælles Udvalg en udtalelse hvert andet år.

6. I forbindelse med den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, tilrettelægger Kommissionen arbejdet på EU-plan og tager de i stk. 5 omhandlede fælles udtalelser i betragtning, ligesom den inddrager medlemsstaternes eksperter på området bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, repræsentanter for FIU'er og andre EU-dækkende organer, hvor det er hensigtsmæssigt. Kommissionen stiller de fælles udtalelser til rådighed for medlemsstaterne og forpligtede enheder for at hjælpe dem med at identificere, styre og begrænse risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

7. Kommissionen forelægger hvert andet år eller oftere, hvis det er hensigtsmæssigt, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne fra de regelmæssige risikovurderinger og de foranstaltninger, der er truffet på baggrund af disse resultater.

▼B*Artikel 7*

1. De enkelte medlemsstater træffer passende foranstaltninger til at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse. De sørger for, at denne risikovurdering holdes opdateret.

2. De enkelte medlemsstater udpeger en myndighed eller opretter en mekanisme, som koordinerer medlemsstatens respons på de risici, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen, ESA'erne samt de øvrige medlemsstater underrettes om denne myndigheds identitet eller forelægges en beskrivelse af mekanismen.

3. Medlemsstaterne anvender, når de foretager de vurderinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, resultaterne i den rapport, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

4. Med hensyn til den i stk. 1 omhandlede risikovurdering skal hver medlemsstat:

- a) anvende vurderingen eller vurderingerne til at forbedre deres ordning til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, særligt ved at identificere områder, hvor forpligtede enheder skal anvende skærpede foranstaltninger, og i givet fald specificere, hvilke foranstaltninger der skal træffes
- b) i givet fald identificere sektorer eller områder med lavere eller større risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- c) anvende vurderingen eller vurderingerne som en hjælp til at allokere og prioritere ressourcer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- d) anvende vurderingen eller vurderingerne for at sikre, at der vedtages passende bestemmelser for hver sektor eller hvert område i overensstemmelse med risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- e) omgående stille passende oplysninger til rådighed for forpligtede enheder for at lette gennemførelsen af deres egne vurderinger af risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

▼M1

- f) rapportere om den institutionelle struktur og de overordnede procedurer i deres ordning til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder bl.a. FIU'en, skattemyndigheder og anklagemyndigheder, såvel som de tildelte menneskelige og finansielle ressourcer i det omfang der foreligge oplysninger herom
- g) rapportere om nationale indsatser og ressourcer (arbejdskraft og budget) afsat til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

▼M1

5. Medlemsstaterne stiller resultaterne af deres risikovurderinger sammen med opdateringerne heraf til rådighed for Kommissionen, ESA'erne og de øvrige medlemsstater. Andre medlemsstater kan give yderligere relevante oplysninger, hvor det er hensigtsmæssigt, til den medlemsstat, der foretager risikovurderingen. Et resumé af vurderingen gøres offentligt tilgængeligt. Dette resumé må ikke indeholde klassificerede oplysninger.

▼B*Artikel 8*

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder træffer passende foranstaltninger til at identificere og vurdere deres risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, idet der tages højde for risikofaktorer, herunder risikofaktorer relateret til kunder, lande eller geografiske områder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler. Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse.

2. De risikovurderinger, der er omhandlet i stk. 1, skal dokumenteres, holdes opdateret og stilles til rådighed for de relevante kompetente myndigheder og de berørte selvregulerende organer. De kompetente myndigheder kan beslutte, at der ikke stilles krav om individuelle dokumenterede risikovurderinger, hvis de specifikke risici i forbindelse med sektoren er klare og forståelige.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har politikker, kontroller og procedurer til effektiv begrænsning og styring af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som identificeres på EU-niveau, i medlemsstaterne og i forpligtede enheder. Politikker, kontroller og procedurer skal stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse.

4. De politikker, kontroller og procedurer, der er omhandlet i stk. 3, omfatter:

- a) udarbejdelse af interne politikker, kontroller og procedurer, herunder en model for praksis ved risikohåndtering, for kundekendskabskrav, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter herunder, hvis det er hensigtsmæssigt i forhold til forretningsaktiviteternes omfang og art, udnævnelse af en compliance officer på ledelsesniveau, og screening af ansatte
- b) en uafhængig revisionsfunktion til at teste interne politikker, kontroller og procedurer, jf. litra a), hvis det er hensigtsmæssigt i forhold til forretningsaktiviteternes omfang og art.

5. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder indhenter den øverste ledelses godkendelse af de politikker, kontroller og procedurer, som de indfører, og at de overvåger med og skærper eventuelt de trufne foranstaltninger.

▼B

AFDELING 3
Tredjelandspolitik

Artikel 9

1. Tredjelandsjurisdiktioner med strategiske mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der i væsentlig grad truer Unionens finansielle system (»højrisikotredjelände«), identificeres med henblik på at beskytte det indre markeds funktion.

▼M1

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 64 med henblik på at identificere højrisikotredjelände, idet der tages hensyn til strategiske mangler, navnlig hvad angår følgende områder:

- a) tredjelandets retlige og institutionelle rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, navnlig:
 - i) kriminalisering af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
 - ii) kundekendskabsprocedurer
 - iii) krav om opbevaring af registreringer
 - iv) krav om indberetning af mistænkelige transaktioner
 - v) kompetente myndigheders adgang til nøjagtige og rettidige oplysninger om det reelle ejerskab for juridiske personer og juridiske arrangementer
- b) tredjelandets kompetente myndigheders beføjelser og procedurer med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder passende effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, såvel som tredjelandets praksis med hensyn til at samarbejde og udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
- c) effektiviteten af tredjelandets ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med hensyn til at imødegå risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

▼B

3. De i stk. 2 omhandlede delegerede retsakter vedtages senest en måned efter identificering af de strategiske mangler, som er omhandlet i nævnte stykke.

▼M1

4. Kommissionen tager i forbindelse med udarbejdelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 2, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

▼B

KAPITEL II
KUNDEKENDSKABSKRAV

AFDELING I

Generelle bestemmelser

Artikel 10

▼M1

1. Medlemsstaterne forbyder deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter at have anonyme konti, anonyme bankbøger eller anonyme deponeringsbokse. Medlemsstaterne skal i alle tilfælde kræve, at ejerne af bestående anonyme konti, anonyme bankbøger eller anonyme deponeringsbokse og modtagerne underkastes kundekendskabsprocedurer senest den 10. januar 2019 og under alle omstændigheder inden nogen form for anvendelse af kontiene, bankbøgerne eller deponeringsboksene.

▼B

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at hindre misbrug af ihændehaberaktier og tegningsoptioner til ihændehaberaktier.

Artikel 11

Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder gennemfører kundekendskabsprocedurer i følgende tilfælde:

- a) når de etablerer forretningsforbindelser
- b) når de udfører en lejlighedsvis transaktion:
 - i) på mindst 15 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet, eller
 - ii) der udgør en pengeoverførsel i henhold til artikel 3, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 ⁽¹⁾ på mere end 1 000 EUR
- c) for så vidt angår personer, der handler med varer, når de udfører lejlighedsvis transaktioner i kontanter på mindst 10 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- d) for så vidt angår udbydere af spiltjenester, i forbindelse med indkasseringen af gevinster, ved indsatsen eller begge dele, når de udfører transaktioner på mindst 2 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (se side 1 i denne EUT.).

▼B

- e) når der er mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme uden hensyn til eventuelle afvigelser, fritagelser eller tærskler
- f) når der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

Artikel 12

1. Uanset artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), og artikel 14 og på grundlag af en passende risikovurdering, som dokumenterer en lav risiko, kan medlemsstaterne tillade, at forpligtede enheder undlader at anvende visse kundekendskabsprocedurer med hensyn til elektroniske penge, hvis alle følgende risikobegrænsende betingelser er opfyldt:

▼M1

- a) betalingsinstrumentet er ikke genopfyldeligt eller har en maksimal månedlig betalingstransaktionsgrænse på 150 EUR, som udelukkende kan anvendes i den ene medlemsstat
- b) det maksimale elektronisk lagrede beløb overstiger ikke 150 EUR

▼B

- c) betalingsinstrumentet anvendes udelukkende til køb af varer eller tjenesteydelser
- d) betalingsinstrumentet kan ikke finansieres med anonyme elektroniske penge
- e) udstederen foretager tilstrækkelig overvågning af transaktioner eller forretningsforbindelser til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.

▼M1

2. Medlemsstaterne sikrer, at undtagelsen fastsat i nærværende artikels stk. 1 ikke finder anvendelse i tilfælde af kontantindløsning eller kontanthævning af pengeværdien af elektroniske penge, hvis det indløste beløb overstiger 50 EUR, eller i tilfælde af fjernbetalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽¹⁾, hvor det beløb, der betales, overstiger 50 EUR pr. transaktion.

3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der handler som erhververe, alene accepterer betalinger foretaget med anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande, hvis kortene opfylder betingelser svarende til betingelserne i stk. 1 og 2.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at acceptere betalinger foretaget ved brug af anonyme forudbetalte kort på deres område.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

▼B*Artikel 13*

1. Kundekendskabsprocedurer omfatter følgende:

▼M1

a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, herunder elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽¹⁾, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder

▼B

b) identifikation af den reelle ejer og gennemførelse af rimelige foranstaltninger for at kontrollere dennes identitet, således at den forpligtede enhed med sikkerhed ved, hvem den reelle ejer er, herunder, for så vidt angår juridiske personer, truster, selskaber, fonde og tilsvarende juridiske arrangementer, gennemførelse af rimelige foranstaltninger for at undersøge kundens ejer- og kontrolstruktur. ► **M1** Hvis den reelle ejer identificeres som den øverste leder som omhandlet i artikel 3, stk. 6, litra a), nr. ii), skal de forpligtede enheder træffe de nødvendige rimelige foranstaltninger for at kontrollere identiteten af den fysiske person, der varetager stillingen som den øverste leder, og føre registre over de iværksatte foranstaltninger og over eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen ◀

c) vurdering og eventuelt indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed

d) vedvarende overvågning af forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen, for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med den forpligtede enheds eller personens viden om kunden og forretnings- og risikoprofilen, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse, samt ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger.

I forbindelse med gennemførelsen af de procedurer, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), skal forpligtede enheder også kontrollere, at enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne, er bemyndiget hertil, og identificere denne person og kontrollere vedkommendes identitet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder anvender alle de kundekendskabskrav, der er fastsat i stk. 1. De forpligtede enheder kan imidlertid bestemme disse procedurers omfang på et risikobaseret grundlag.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

▼B

3. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder som minimum tager hensyn til de variabler, der er opført i bilag I, ved vurdering af risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan godtgøre over for kompetente myndigheder eller selvregulerende organer, at procedurerne er hensigtsmæssige i betragtning af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er konstateret.

5. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed og anden investeringsrelateret forsikringsvirksomhed sikrer medlemsstaterne, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, ud over de kundekendskabsprocedurer, der kræves for kunden og den reelle ejer, også gennemfører følgende kundekendskabsprocedurer i forhold til begunstigede i forbindelse med livsforsikringspolicer eller andre investeringsrelaterede forsikringspolicer, så snart de begunstigede er identificeret eller udpeget:

a) for så vidt angår begunstigede identificeret som bestemte personer eller juridiske arrangementer, registrerer personens navn

b) for så vidt angår begunstigede udpeget ved hjælp af kendetegn eller gruppe eller andre midler, indhenter tilstrækkelige oplysninger om de begunstigede til, at kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet med sikkerhed ved, at det vil kunne bestemme den begunstigedes identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted.

De begunstigedes identitet kontrolleres for så vidt angår første afsnit, litra a) og b) på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted. Hvis livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer overdrages helt eller delvis til tredjemand, identificerer kredit- og finansieringsinstitutter, som er bekendt med overdragelsen, den reelle ejer på tidspunktet for overdragelsen til den fysiske eller juridiske person eller det juridiske arrangement, der modtager værdien af den overdragede police til gavn for sig selv.

6. For så vidt angår begunstigede af trusters eller tilsvarende juridiske arrangementers formue, som er identificeret ved hjælp af særlige kendetegn eller gruppe, indhenter en forpligtet enhed tilstrækkelige oplysninger om modtageren til med sikkerhed at vide, at den kan bestemme modtagerens identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller på det tidspunkt, hvor modtageren udøver sin ret.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne kræver, at kontrollen af kundens og den reelle ejers identitet skal ske før etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelsen af en transaktion. ►M1 Når der etableres en ny forretningsforbindelse med et koncernselskab eller en anden juridisk enhed, eller en trust eller et juridisk arrangement, der har strukturer eller funktioner, der ligner trusters, (»lignende juridisk arrangement«), som er genstand for registrering af oplysninger om reelt ejerskab i henhold til artikel 30 eller 31, indhenter de forpligtede enheder et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registret. ◄

▼B

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at kontrollen af kundens og den reelle ejers identitet sker under etableringen af en forretningsforbindelse, hvis dette er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der kun er ringe risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. I så tilfælde skal de pågældende procedurer afsluttes hurtigst muligt efter den første kontakt.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade åbning af en konto hos et kreditinstitut eller finansieringsinstitut, herunder konti, der tillader transaktioner i værdipapirer, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at transaktioner ikke gennemføres af kunden eller på dennes vegne, før kundekendskabskravene fastsat i artikel 13, stk. 1, afsnit 1, litra a) og b), er fuldstændig opfyldt.

4. Medlemsstaterne kræver, at en forpligtet enhed i tilfælde, hvor den ikke kan opfylde kundekendskabskravene fastsat i artikel 13, stk. 1, afsnit 1, litra a), b) eller c), undlader at udføre en transaktion via en bankkonto, at etablere en forretningsforbindelse eller at udføre en lejligheidsvis transaktion og bringer forretningsforbindelsen til ophør og overvejer at indberette transaktionen til FIU'en, jf. artikel 33, som mistænkelig i forbindelse med kunden.

Medlemsstaterne anvender ikke første afsnit på notarer, andre selvstændige retlige aktører, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, for så vidt som de vurderer en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med retslige procedurer, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af sådanne procedurer.

▼M1

5. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre kundekendskabsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkter på et risikobaseret grundlag, eller når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, eller når den forpligtede enhed i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere, eller hvis den forpligtede enhed har haft en sådan forpligtelse i henhold til Rådets direktiv 2011/16/EU ⁽¹⁾.

▼B*AFDELING 2**Lempede kundekendskabskrav**Artikel 15*

1. Hvis en medlemsstat eller en forpligtet enhed identificerer lavrisikoområder, kan medlemsstaten tillade forpligtede enheder at gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

▼B

2. Forpligtede enheder konstaterer, om forretningsforbindelsen eller transaktionen indebærer en lavere risiko, inden de gennemfører lempede kundekendskabsprocedurer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder foretager tilstrækkelig overvågning af transaktionerne og forretningsforbindelserne til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.

Artikel 16

Når medlemsstater og forpligtede enheder vurderer risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med forskellige kundetyper, geografiske områder og navnlig produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler, tager de som minimum højde for de i bilag II opførte faktorer, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en lavere risiko.

Artikel 17

ESA'erne udsteder senest den 26. juni 2017 retningslinjer til kompetente myndigheder og kreditinstitutter og finansieringsinstitutter i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor lempede kundekendskabsprocedurer er hensigtsmæssige. Der tages særlig højde for forretningsaktiviteternes art og omfang, og der træffes særlige foranstaltninger, hvis det er hensigtsmæssigt og rimeligt.

*AFDELING 3****Skærpede kundekendskabskrav****Artikel 18*

1. ►**M1** Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i de situationer, der er omhandlet i artikel 18a-24, og i andre højrisikotilfælde, som medlemsstaterne eller forpligtede enheder har identificeret, med det formål at styre og begrænse de pågældende risici på en passende måde. ◀

Skærpede kundekendskabsprocedurer behøver ikke blive anvendt automatisk over for filialer eller majoritetsejede datterselskaber af forpligtede enheder, som er etableret i Unionen, beliggende i højrisikotredjelande, hvis disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med artikel 45. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder håndterer disse tilfælde ved hjælp af en risikobaseret tilgang.

▼M1

2. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder, i det omfang det med rimelighed er muligt, undersøger baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der opfylder mindst én af følgende betingelser:

▼ M1

- i) de er komplekse
- ii) de er usædvanligt store
- iii) de foretages i et usædvanligt mønster
- iv) de har intet åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

De forpligtede enheder skal navnlig udvide overvågningen af forretningsforbindelsen, både med hensyn til art og omfang, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.

▼ B

3. Medlemsstaterne og forpligtede enheder tager ved vurdering af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som minimum højde for de i bilag III opførte faktorer, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko.

4. ESA'erne udsteder senest den 26. juni 2017 retningslinjer til kompetente myndigheder og kreditinstitutterne samt finansieringsinstitutterne i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor det er hensigtsmæssigt med skærpede kundekendskabsprocedurer. Der tages særlig højde for forretningsaktiviteternes art og omfang, og der træffes særlige foranstaltninger, hvis det er hensigtsmæssigt og rimeligt.

▼ M1*Artikel 18a*

1. Ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelende identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2, kræver medlemsstaterne, at forpligtede enheder anvender følgende skærpede kundekendskabsprocedurer:

- a) indhente yderligere oplysninger om kunden og de(n) reelle ejer(e)
- b) indhente yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter
- c) indhente oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue
- d) indhente oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner
- e) indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelser
- f) gennemføre skærpet overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet og hyppigheden af kontroller og ved at udvælge transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse.

▼ **M1**

Medlemsstaterne kan kræve, at forpligtede enheder, når det er relevant, sikrer, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsstandarde, der ikke er mindre omfangsrige end dem, der er fastsat i dette direktiv.

2. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser pålægger medlemsstaterne, hvor det er muligt, forpligtede enheder at gennemføre en eller flere supplerende afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der gennemfører transaktioner, som involverer højrisikotredjelende identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende:

- a) anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer
- b) indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner
- c) begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikolande i henhold til artikel 9, stk. 2.

3. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser anvender medlemsstaterne, hvor det er muligt, en eller flere af følgende foranstaltninger i forhold til højrisikotredjelende identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2:

- a) afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer af forpligtede enheder fra det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at den relevante forpligtede enhed er fra et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- b) forbyde forpligtede enheder at etablere filialer eller repræsentationskontorer i det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor ville komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- c) kræve øget tilsyn eller stille øgede krav om ekstern revision for forpligtede enheders filialer og datterselskaber, der er beliggende i det pågældende land
- d) stille skærpede krav til ekstern revision af finansielle koncerner vedrørende alle deres filialer og datterselskaber, der er beliggende i det pågældende land
- e) påbyde kredit- og finansieringsinstitutter at undersøge og ændre eller om nødvendigt bringe korrespondentforbindelser med respondentinstitutter i det pågældende land til ophør.

4. Medlemsstaterne tager i forbindelse med vedtagelsen eller anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standard-sættere med kompetencer inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, for så vidt angår de risici, som individuelle tredjelande udgør.

▼ M1

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, inden de gennemfører eller anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

▼ B*Artikel 19***▼ M1**

Ved grænseoverskridende korrespondentforbindelser, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut fra et tredjeland, pålægger medlemsstaterne ud over de i artikel 13 fastsatte kundekendskabsprocedurer deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter i forbindelse med etablering af en forretningsforbindelse at:

▼ B

- a) at indhente tilstrækkelige oplysninger om respondentinstituttet til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger at bedømme det pågældende instituts omdømme og kvaliteten af overvågningen
- b) at vurdere respondentinstituttets kontrol med, at der ikke foregår hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme
- c) at indhente den øverste ledelses godkendelse, inden der etableres nye grænseoverskridende korrespondentforbindelser
- d) at dokumentere de enkelte institutters respektive ansvar
- e) i forbindelse med »gennemstrømningskonti« at sikre sig, at respondentinstituttet har identitetskontrolleret de kunder, der har direkte adgang til korrespondentinstituttets konti, og vedvarende har gennemført kundekendskabsprocedurer, samt at det er i stand til at forelægge korrespondentinstituttet relevante kundekendskabsoplysninger efter anmodning.

Artikel 20

Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer pålægger medlemsstaterne ud over de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i artikel 13, forpligtede enheder:

- a) at råde over hensigtsmæssige risikostyringssystemer, herunder risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden eller kundens reelle ejer er en politisk eksponeret person
- b) at anvende følgende foranstaltninger ved forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer:
 - i) at indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser med sådanne personer
 - ii) at træffe passende foranstaltninger til at fastslå kilden til den formue og de midler, der er omfattet af forretningsforbindelserne eller transaktioner med sådanne personer
 - iii) at gennemføre skærpet vedvarende overvågning af sådanne forretningsforbindelser.

▼ M1*Artikel 20a*

1. Hver medlemsstat udarbejder og ajourfører en liste, som angiver de nøjagtige funktioner, der i henhold til nationale love og administrative bestemmelser udgør højerestående offentlige hverv, jf. artikel 3, nr. 9). Medlemsstaterne anmoder en international organisation, der er akkrediteret på deres område, om at udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv inden for den pågældende internationale organisation, jf. artikel 3, nr. 9). Disse lister fremsendes til Kommissionen og kan offentliggøres.

2. Kommissionen udarbejder og ajourfører listen over de nøjagtige funktioner, der udgør et højerestående offentligt hverv inden for rammerne af Unionens institutioner og organer. Denne liste skal også omfatte enhver funktion, der kan gives til repræsentanter for tredjelande, og for internationale organisationer, der er godkendt på EU-plan.

3. Kommissionen sammensætter på grundlag af de lister, der er omhandlet i stk. 1 og 2 i denne artikel, én enkelt liste over alle højerestående offentlige hverv, jf. artikel 3, nr. 9). Denne samlede liste offentliggøres.

4. Funktioner, der er opført på den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede liste, skal behandles i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 41, stk. 2.

▼ B*Artikel 21*

Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer rimelige foranstaltninger med henblik på at afgøre, om de begunstigede i forbindelse med en livsforsikringspolice eller anden investeringsrelateret police eller, hvis det er påkrævet, den begunstigedes reelle ejer er politisk eksponerede personer. Disse foranstaltninger træffes senest på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller ved hel eller delvis overdragelse af policen. Hvis der er identificeret større risici, pålægger medlemsstaterne ud over gennemførelse af de normale kundekendskabsprocedurer, som er fastsat i artikel 13, forpligtede enheder:

- a) at underrette den øverste ledelse, inden udbytte af en police udbetales
- b) at foretage en nærmere undersøgelse af hele forretningsforbindelsen med forsikringstager.

Artikel 22

Når en politisk eksponeret person ophører med at have et højerestående offentligt hverv for en medlemsstat eller et tredjeland eller et højerestående offentligt hverv for en international organisation, skal forpligtede enheder i mindst 12 måneder vurdere, hvilken risiko personen fortsat indebærer, og anvende passende og risikobaserede foranstaltninger i en periode, indtil denne person ikke længere anses for at indebære en specifik risiko som politisk eksponeret person.

▼B*Artikel 23*

De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20 og 21, finder også anvendelse på politisk eksponerede personers familiemedlemmer eller personer, der er kendt som deres nære samarbejdspartnere.

Artikel 24

Medlemsstaterne forbyder kreditinstitutter og finansieringsinstitutter at indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab (shell bank). De kræver, at disse institutter træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de ikke indgår eller opretholder korrespondentforbindelser med et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, som er kendt for at tillade, at dets konti anvendes af tomme bankselskaber.

*AFDELING 4**Tredjemands opfyldelse af kravene**Artikel 25*

Medlemsstaterne kan tillade, at forpligtede enheder overlader det til tredjemand at opfylde kundekendskabskravene i artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c). Ansvar for opfyldelsen af nævnte krav påhviler dog i sidste ende den forpligtede enhed, der benytter sig af tredjemand.

Artikel 26

1. I denne afdeling forstås ved »tredjemand« de forpligtede enheder, der er opført i artikel 2, disse forpligtede enheders medlemsorganisationer eller -sammenslutninger eller andre institutter eller personer i en medlemsstat eller et tredjeland, som:

- a) anvender kundekendskabskrav og krav om opbevaring af registreringer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, og
- b) for så vidt angår deres opfyldelse af kravene i dette direktiv er underlagt tilsyn i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 2.

2. Medlemsstaterne forbyder forpligtede enheder at benytte sig af en tredjemand, der er etableret i højrisikotredjelande. Medlemsstaterne kan fritage filialer og majoritetsejede datterselskaber af forpligtede enheder etableret i Unionen for dette forbud, hvis disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med artikel 45.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder indhenter de nødvendige oplysninger angående kundekendskabskravene i artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), fra den tredjemand, de benytter sig af.

▼ M1

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som kunden henvises til, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger, herunder, hvor det er muligt, data indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester som fastsat i forordning (EU) nr. 910/2014, eller enhver sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder.

▼ B*Artikel 28*

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed i hjemlandet (for så vidt angår koncernens politikker og procedurer) og den kompetente myndighed i værtslandet (for så vidt angår filialer og datterselskaber) kan anse en forpligtet enhed for at overholde de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 26 og 27, gennem sit koncernprogram, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den forpligtede enhed anvender oplysninger fra en tredjemand, som er en del af den samme koncern
- b) den pågældende koncern anvender kundekendskabsprocedurer, regler om opbevaring af registreringer og programmer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med dette direktiv eller tilsvarende bestemmelser
- c) en kompetent myndighed i hjemlandet fører på koncernniveau tilsyn med, at de krav, der er omhandlet i litra b), gennemføres på en effektiv måde.

Artikel 29

Denne afdeling gælder ikke for outsourcing- eller agenturforhold, hvor den outsourcende tjenesteudbyder eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af den forpligtede enhed.

KAPITEL III

OPLYSNINGER OM REELT EJERSKAB

Artikel 30

1. ► **M1** Medlemsstaterne sikrer, at selskaber og andre juridiske enheder etableret på deres område pålægges at indhente og opbevare passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab, herunder oplysninger om den reelle ejers rettigheder. Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af denne artikel er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner. ◀

Medlemsstaterne sikrer, at disse enheder ud over oplysninger om deres retslige ejer pålægges at give forpligtede enheder oplysninger om den reelle ejer, når de forpligtede enheder iværksætter kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II.

▼ M1

Medlemsstaterne kræver, at de reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder, herunder via aktier, stemmerettigheder, ejerandele, ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis, forsyner disse enheder med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde de i første afsnit nævnte krav.

▼ B

2. Medlemsstaterne kræver, at kompetente myndigheder og FIU'er kan få rettidig adgang til de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger om reelt ejerskab opbevares i et centralt register i hver medlemsstat, f.eks. et handels- eller selskabsregister som omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF ⁽¹⁾ eller et offentligt register. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer. De oplysninger om reelt ejerskab, som denne database indeholder, kan indsamles i overensstemmelse med nationale systemer.

▼ M1

4. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register som omhandlet i stk. 3 er passende, nøjagtige og aktuelle, og indfører mekanismer med henblik herpå. Sådanne mekanismer skal omfatte krav om, at de forpligtede enheder og, hvor det er relevant og ikke griber unødigt ind i deres funktioner, at de kompetente myndigheder skal indberette eventuelle uoverensstemmelser, som de finder mellem oplysningerne om reelt ejerskab i de centrale registre og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem. I tilfælde af at der er indberettet uoverensstemmelser sikrer medlemsstaterne, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide og, såfremt det er hensigtsmæssigt, at der i mellemtiden indføres en specifik henvisning herom i det centrale register.

5. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab i alle tilfælde er tilgængelige for:

- a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger
- b) forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II
- c) ethvert medlem af offentligheden.

De personer, der er omhandlet i litra c), skal mindst have adgang til den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab, samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne kan under betingelser, som skal fastsættes i national ret, give adgang til supplerende oplysninger, der tillader identifikation af den reelle ejer. Disse supplerende oplysninger skal som minimum omfatte fødselsdato eller kontaktoplysninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

▼ M1

5a. Medlemsstaterne kan vælge at stille oplysningerne i deres nationale registre, jf. stk. 3, til rådighed på betingelse af onlineregistrering og betaling af et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger, som er forbundet med at stille oplysningerne til rådighed, herunder omkostninger til vedligeholdelsen og videreudviklingen af registret.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og FIU'erne har rettidig og uhindret adgang til alle oplysninger, der opbevares i det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, uden at den berørte enhed varsles. Medlemsstaterne giver også forpligtede enheder rettidig adgang, når de gennemfører kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, er de offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder, myndigheder, som fører tilsyn med forpligtede enheder, og myndigheder, som har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt sporing og beslaglæggelse eller indefrijsning og konfiskation af kriminelle aktiver.

7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit.

▼ B

8. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder ikke udelukkende henholder sig til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, med henblik på opfyldelse af kundekendskabskravene i overensstemmelse med kapitel II. Disse krav opfyldes ved hjælp af en risikobaseret tilgang.

▼ M1

9. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 5, første afsnit, litra b) og c), ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne undtagelser indrømmes efter en grundig vurdering af situationens ekstraordinære beskaffenhed. Retten til en administrativ fornyet gennemgang af afgørelsen om undtagelse og til en effektiv domstolsprøvelse skal garanteres. En medlemsstat, som har indrømmet undtagelser, offentliggør årlige statistiske data over antallet af indrømmede undtagelser sammen med begrundelserne herfor og indberetter dataene til Kommissionen.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af dette stykkes første afsnit, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, eller på de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

▼M1

10. Medlemsstaterne sikrer, at de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3, sammenkobles via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾. Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og til nærværende direktivs artikel 31a.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, er tilgængelige gennem det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i direktiv (EU) 2017/1132, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af nærværende artikels stk. 5, 5a og 6.

De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal være tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år og højst ti år efter, at selskabet eller den anden juridiske enhed er blevet slettet fra registret. Medlemsstaterne samarbejder indbyrdes og med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer af adgang i henhold til denne artikel.

▼B*Artikel 31***▼M1**

1. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel finder anvendelse på truste og andre typer juridiske arrangementer, såsom bl.a. fiducia, visse Treuhand typer eller fideikommis, når sådanne arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til truste. Medlemsstaterne fastlægger de karakteristika, som er bestemmende for, hvornår juridiske arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til truste, for så vidt angår sådanne juridiske arrangementer, som er reguleret af deres lovgivning.

Hver medlemsstat stiller krav om, at forvaltere af viljesbestemte truste, der forvaltes i den pågældende medlemsstat, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten. Oplysningerne skal omfatte identiteten af:

- a) stifteren eller stifterne
- b) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))
- c) protektoren eller protektorerne (hvis en sådan eller sådanne findes)
- d) de begunstigede eller gruppen af begunstigede
- e) enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten.

Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af denne artikel er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

▼ M1

2. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af truster eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer som dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, underretter forpligtede enheder om deres status og rettidigt giver de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, når de i deres egenskab af forvaltere eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvis transaktioner, som overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 11, litra b), c) og d).

▼ B

3. Medlemsstaterne kræver, at kompetente myndigheder og FIU'er kan få rettidig adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

▼ M1

3a. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at oplysninger om reelt ejerskab af viljesbestemte truster og lignende juridiske arrangementer som omhandlet i stk. 1 skal opbevares i et centralt register over reelle ejere, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl.

Hvis etableringsstedet eller bopælen for forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er uden for Unionen, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår en forretningsforbindelse eller erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Hvis forvalteren af en trust eller personerne, der varetager tilsvarende stillinger i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl i forskellige medlemsstater, eller hvis forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab i et register, som føres af en medlemsstat, anses for at være tilstrækkelig til at opfylde registreringsforpligtelsen.

4. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab af en trust eller et lignende juridisk arrangement i ethvert tilfælde er tilgængelige for:

- a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger
- b) forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II
- c) enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri
- d) enhver fysisk eller juridisk person, som indgiver en skriftlig anmodning i relation til en trust eller et lignende juridisk arrangement, der gennem bestemmende indflydelse i ethvert selskab eller lignende juridisk arrangement bortset fra de i artikel 30, stk. 1, omhandlede enheder, gennem direkte eller indirekte ejerskab, herunder via beholdninger af ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis.

▼M1

De oplysninger, som er tilgængelige for fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og d), omfatter den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne kan under betingelser, som skal fastsættes i national ret, give adgang til supplerende oplysninger, der tillader identifikation af den reelle ejer. Disse supplerende oplysninger omfatter som minimum fødselsdato eller kontaktoplysninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Medlemsstaterne kan give mulighed for en bredere adgang til oplysningerne i registret i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3a, skal være offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder, myndigheder, som fører tilsyn med forpligtede enheder og myndigheder, som har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt sporing og beslaglæggelse eller indeffrysning og konfiskation af kriminelle aktiver.

4a. Medlemsstaterne kan vælge at stille oplysningerne i deres nationale registre, jf. stk. 3a, til rådighed på betingelse af onlineregistrering og betaling af et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger, som er forbundet med at stille oplysningerne til rådighed, herunder omkostninger til vedligeholdelsen og videreudviklingen af registret.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register, der er omhandlet i stk. 3a, er passende, nøjagtige og aktuelle, og indfører mekanismer med henblik herpå. Sådanne mekanismer skal omfatte krav om, at de forpligtede enheder og, hvor det er relevant og ikke griber unødigt ind i deres funktioner, at de kompetente myndigheder skal indberette eventuelle uoverensstemmelser, som de finder mellem oplysningerne om reelt ejerskab i de centrale registre og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem. I tilfælde af, at der er indberettet uoverensstemmelser sikrer medlemsstaterne, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide og, såfremt det er hensigtsmæssigt, at der i mellemtiden indføres en specifik henvisning herom i det centrale register.

▼B

6. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder ikke udelukkende henholder sig til det centrale register, der er omhandlet i stk. 4, med henblik på opfyldelse af kundekendskabskravene fastsat i kapitel II. Disse krav opfyldes ved hjælp af en risikobaseret tilgang.

▼M1

7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit.

▼ **M1**

7a. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b), c) og d), ville udsætte den reelle ejer for en uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne undtagelser indrømmes efter en grundig vurdering af situationens ekstraordinære beskaffenhed. Retten til en administrativ fornyet gennemgang af afgørelsen om undtagelse og til en effektiv domstolsprøvelse skal garanteres. En medlemsstat, som har indrømmet undtagelser, offentliggør årlige statistiske data over antallet af indrømmede undtagelser sammen med begrundelserne herfor og indberetter dataene til Kommissionen.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af første afsnit, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

Hvis en medlemsstat beslutter at indrømme undtagelse i medfør af første afsnit, må den ikke begrænse kompetente myndigheders og FIU'ers adgang til oplysninger.

9. Medlemsstaterne sikrer, at de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3a, sammenkobles via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i direktiv (EU) 2017/1132. Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og til nærværende direktivs artikel 31a.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, er tilgængelige gennem det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 22, stk. 2, i direktiv (EU) 2017/1132/EU, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af nærværende artikels stk. 4 og 5.

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at kun de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, og som er ajourførte og vedrører de reelle ejere, gøres tilgængelige gennem deres nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet, og at adgangen til de pågældende oplysninger er i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år og højst ti år efter, at grundene til registrering af oplysningerne om det reelle ejerskab, jf. stk. 3a, er ophørt med at eksistere. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer adgang i henhold til stk. 4 og 4a.

▼ **M1**

10. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de forskellige kategorier og beskrivelser af karakteristika samt navnene på og, hvor det er relevant, retsgrundlaget for de i stk. 1 omhandlede truster og lignende juridiske arrangementer senest den 10. juli 2019. Kommissionen offentliggør den samlede liste over sådanne truster og lignende juridiske arrangementer i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 10. september 2019.

Kommissionen forelægger senest den 26. juni 2020 Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, om alle truster og lignende juridiske arrangementer som omhandlet i stk. 1 reguleret i henhold til medlemsstaternes lovgivning er blevet behørigt identificeret og underlagt forpligtelserne i dette direktiv. Hvor det er relevant, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til at følge op på resultaterne i denne rapport.

*Artikel 31a***Gennemførelsesretsakter**

Hvor det er nødvendigt som supplement til de gennemførelsesretsakter, der vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og i overensstemmelse med anvendelsesområdet for artikel 30 og 31 i nærværende direktiv, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tekniske specifikationer og procedurer, der er nødvendige for sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre som omhandlet i artikel 30, stk. 10, og artikel 31, stk. 9, for så vidt angår:

- a) den tekniske specifikation, der definerer det sæt af tekniske data, der er nødvendigt for, at platformen kan udøve sine funktioner, og metoden for lagring, brug og beskyttelse af sådanne data
- b) fælles kriterier for, hvornår oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet, afhængigt af omfanget af den adgang, der indrømmes af medlemsstaterne
- c) de tekniske detaljer om, hvordan oplysningerne om reelle ejere, skal stilles til rådighed
- d) de tekniske betingelser for adgang til de tjenester, som registersammenkoblingssystemet tilbyder
- e) de tekniske betingelser for, hvordan de forskellige former for adgang til oplysninger om reelt ejerskab i henhold til artikel 30, stk. 5, og artikel 31, stk. 4, skal gennemføres
- f) betalingsmetoderne for så vidt angår de tilfælde, hvor adgangen til oplysninger om reelt ejerskab er betinget af betaling af et gebyr i henhold til artikel 30, stk. 5a, og artikel 31, stk. 4a, under hensyntagen til tilgængelige betalingsfaciliteter som fjernbetalingstransaktioner.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 64a, stk. 2.

▼M1

Kommissionen efterstræber i sine gennemførelsesretsakter at genbruge allerede afprøvet teknologi og praksis. Kommissionen sikrer, at de systemer, der skal udvikles, ikke medfører omkostninger ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at gennemføre dette direktiv. Kommissionens gennemførelsesretsakter skal være præget af gennemsigthed og karakteriseret ved en udveksling af erfaringer og oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

▼B

KAPITEL IV

INDBERETNINGSPLIGT

AFDELING 1

*Generelle bestemmelser**Artikel 32*

1. Hver medlemsstat opretter en FIU for at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

2. Medlemsstaterne underretter skriftligt Kommissionen om de respektive FIU'ers navn og adresse.

3. FIU'en er operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at FIU'en har kompetence og kapacitet til at udføre deres opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger. FIU'en er som central national enhed ansvarlig for at modtage og analysere indberetninger af mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. FIU'en er ansvarlig for at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er begrundet mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Den skal kunne indhente yderligere oplysninger hos forpligtede enheder.

Medlemsstaterne tildeler FIU'erne tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til, at de kan udføre deres opgaver.

4. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne har rettidig direkte eller indirekte adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som de skal bruge for at kunne udføre deres opgaver korrekt. FIU'er skal kunne imødekomme anmodninger om oplysninger fra kompetente myndigheder i deres respektive medlemsstat, når disse anmodninger om oplysninger er affødt af bekymringer vedrørende hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Beslutningen om at foretage en analyse eller formidle oplysninger træffes fortsat af FIU'en.

▼B

5. Hvis der er faktuelle årsager til at antage, at videregivelse af sådanne oplysninger vil få en negativ indvirkning på igangværende efterforskninger eller analyser, eller, i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne vil stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons legitime interesser eller være irrelevant i forhold til formålet med anmodningen, er FIU'en ikke forpligtet til at imødekomme anmodningen om oplysninger.

6. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at give FIU'en feedback om anvendelsen af de oplysninger, der er leveret i overensstemmelse med denne artikel, og om resultatet af de efterforskninger eller kontrolbesøg, der er udført på grundlag heraf.

7. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne har beføjelse til at træffe hastende foranstaltninger, enten direkte eller indirekte, når der er mistanke om, at en transaktion er forbundet med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, med henblik på at suspendere eller tilbageholde en godkendelse af en igangværende transaktion, med det formål at analysere transaktionen, bekræfte mistanken og formidle resultaterne af analysen til de kompetente myndigheder. FIU'en har beføjelse til at træffe sådanne foranstaltninger, enten direkte eller indirekte, på anmodning af en FIU fra en anden medlemsstat i de perioder og på de vilkår, som er fastsat i den nationale lovgivning, der gælder for den FIU, der modtager anmodningen.

8. FIU'ens analysefunktion skal bestå af følgende:

- a) en operationel analyse, som fokuserer på individuelle tilfælde og bestemte mål eller på relevante udvalgte oplysninger, afhængig af typen og mængden af de modtagne oplysninger og den forventede anvendelse af oplysningerne efter formidling, og
- b) en strategisk analyse, som vedrører tendenser og mønstre for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

▼M1

9. Med forbehold af artikel 34, stk. 2, skal hver FIU inden for rammerne af sine opgaver kunne anmode om, indhente og anvende oplysningerne fra enhver forpligtet enhed med henblik på stk. 1, selv hvis der ikke er foretaget en forudgående indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 34, stk. 1.

Artikel 32a

1. Medlemsstaterne indfører centrale automatiske mekanismer, f.eks. centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 ⁽¹⁾, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut på deres område. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

▼ **M1**

2. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der lagres i de centrale mekanismer, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, er direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde for nationale FIU'er. Oplysningerne skal også være tilgængelige for nationale kompetente myndigheder med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer, at alle FIU'er rettidigt kan give oplysninger, der opbevares i de centrale mekanismer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, til andre FIU'er, jf. artikel 53.

3. Følgende oplysninger skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer, der er omhandlet i stk. 1:

- vedrørende kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a), eller individuelt identifikationsnummer
- vedrørende den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b), eller individuelt identifikationsnummer
- vedrørende bankkonto eller betalingskonto: IBAN-nummer og dato for åbning og lukning af kontoen
- vedrørende deponeringsboks: lejerens navn, suppleret enten med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, eller et individuelt identifikationsnummer og lejeperiodens varighed.

4. Medlemsstaterne kan overveje at kræve, at andre oplysninger, der skønnes at være af afgørende betydning for FIU'er og kompetente myndigheder med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv, gøres tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer.

5. Senest den 26. juni 2020 forelægger Kommissionen for Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer betingelserne for og de tekniske specifikationer og procedurer til at garantere sikker og effektiv sammenkobling af de centrale automatiske mekanismer. Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 32b

1. Medlemsstaterne giver FIU'er og kompetente myndigheder adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom, herunder gennem registre eller elektroniske systemer for dataudtræk, når sådanne registre eller systemer er tilgængelige.

2. Senest den 31. december 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer nødvendigheden af og proportionaliteten i forbindelse med at harmonisere oplysningerne i registrene og behovet for at sammenkoble disse registre. Denne rapport ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.

▼B*Artikel 33*

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, og hvor det er relevant deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående:

- a) at informere FIU'en på eget initiativ, herunder ved en indberetning, når den forpligtede enhed ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at midler, uanset det pågældende beløbs størrelse, er udbytte fra kriminelle handlinger eller er forbundet med finansiering af terrorisme, og ved omgående at imødekomme FIU'ens anmodninger om yderligere oplysninger i sådanne tilfælde, og

▼M1

- b) efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger.

▼B

Alle mistænkelige transaktioner, herunder forsøg på transaktioner, skal indberettes.

2. Den person, som er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 4, litra a), fremsender de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger til FIU'en i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed, der fremsender oplysningerne, er etableret.

Artikel 34

1. Uanset artikel 33, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvad angår personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), udpege et egnet selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den myndighed, der skal modtage de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1.

Det udpegede selvregulerende organ sender i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, hurtigt og ufiltreret oplysningerne til FIU'en, jf. dog stk. 2.

2. Medlemsstaterne anvender ikke de krav, der er fastsat i artikel 33, stk. 1, på notarer, andre selvstændige retlige aktører, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, for så vidt som en sådan undtagelse vedrører oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter, når de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med retslige procedurer, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af retslige procedurer, uanset om disse oplysninger modtages eller indhentes før, under eller efter sådanne procedurer.

▼M1

3. Selvregulerende organer, der er udpeget af medlemsstaterne, offentliggør en årlig rapport med oplysninger om følgende:

- a) foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 58, 59 og 60
- b) antallet af modtagne indberetninger om overtrædelser som omhandlet i artikel 61, hvis det er relevant

▼M1

- c) antallet af rapporter, der blev modtaget af det selvregulerende organ som omhandlet i stk. 1 og antallet af rapporter, som det selvregulerende organ har fremsendt til FIU'en, hvor det er relevant
- d) hvor det er nødvendigt, antal og beskrivelse af foranstaltninger, der er gennemført i medfør af artikel 47 og 48 med henblik på at overvåge, at de forpligtede enheder overholder deres forpligtelser i henhold til:
 - i) artikel 10-24 (kundekendskabskrav)
 - ii) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner)
 - iii) artikel 40 (opbevaring af registreringer) og
 - iv) artikel 45 og 46 (interne kontroller).

▼B*Artikel 35*

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at undlade at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med udbytte fra kriminelle handlinger eller med finansiering af terrorisme, før de har truffet de nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 33, stk. 1, første afsnit, litra a), og efterkommet eventuelle yderligere specifikke instrukser fra FIU'en eller de kompetente myndigheder i overensstemmelse med den relevante medlemsstats ret.
2. Hvis det er umuligt at undlade at udføre de transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, eller hvis udførelse af dem vil kunne være til hinder for retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en mistænkelig transaktion, underretter de pågældende forpligtede enheder FIU'en umiddelbart derefter.

Artikel 36

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, hvis de hos de forpligtede enheder under kontrolbesøg i henhold til artikel 48 eller på anden måde opdager forhold, som kunne være knyttet til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, omgående underretter FIU'en derom.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den tilsynsførende, som ved lov eller anden bestemmelse har til opgave at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkederne, underretter FIU'en, hvis den opdager forhold, som kunne stå i forbindelse med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 37

Det forhold, at en forpligtet enhed eller dens ansatte eller ledelsen af en sådan forpligtet enhed eller et selvregulerende organ i god tro videregiver oplysninger i overensstemmelse med artikel 33 og 34, betragtes ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt eller lov eller administrative bestemmelser og påfører ikke den forpligtede enhed eller dens ledelse eller ansatte eller det selvregulerende organ nogen form for ansvar, heller ikke i tilfælde, hvor disse ikke havde et nøjagtigt kendskab til den underliggende kriminelle aktivitet, og uanset om der rent faktisk var tale om illegal virksomhed.

▼M1*Artikel 38*

1. Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, herunder ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed, som indberetter en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, er juridisk beskyttet mod trusler, repressalier eller fjendtligsindede handlinger, og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, som udsættes for trusler, repressalier, fjendtligsindede handlinger eller negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger for at have indberettet en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, har ret til at klage til de respektive kompetente myndigheder på en sikker måde. Uden at det berører fortroligheden af oplysninger indsamlet af FIU'en sikrer medlemsstaterne også, at sådanne enkeltpersoner har ret til effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, der følger af dette stykke.

▼B*AFDELING 2****Oplysningsforbud****Artikel 39*

1. Forpligtede enheder samt deres ledelse og ansatte må ikke oplyse den pågældende kunde eller tredjemand om, at der sendes, vil blive sendt eller er blevet sendt oplysninger i henhold til artikel 33 eller 34, eller at der er blevet eller eventuelt vil blive iværksat en analyse vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke videregivelse af oplysninger til de kompetente myndigheder, herunder de selvregulerende organer, eller videregivelse af oplysninger til retshåndhævelsesformål.

▼M1

3. Forbuddet i denne artikels stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fra medlemsstaterne, forudsat at de tilhører samme koncern, eller mellem disse enheder og deres filialer og majoritetsejede datterselskaber etableret i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsejede datterselskaber fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, i overensstemmelse med artikel 45, og at koncernens politikker og procedurer opfylder de krav, der er fastsat i dette direktiv.

▼B

4. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), eller enheder fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv, forudsat at de pågældende, ansatte eller ikke, udfører deres virksomhed inden for samme juridiske person eller en mere omfattende struktur, som personen tilhører, og som har fælles ejerskab, fælles ledelse eller fælles kontrol med overholdelsen af relevante forskrifter.

▼B

5. For så vidt angår forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2) og nr. 3), litra a) og b), forhindrer forbuddet i nærværende artikels stk. 1 i tilfælde, der vedrører samme kunde og samme transaktion, hvori to eller flere forpligtede enheder er involveret, ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem de relevante forpligtede enheder, såfremt disse er fra en medlemsstat eller enheder i et tredjeland, hvor der gælder krav svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv, og de er underlagt forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

6. Når forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), forsøger at få en kunde til at afstå fra at begå illegal virksomhed, betragtes det ikke som oplysning som omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

KAPITEL V

DATABESKYTTELSE, OPBEVARING AF REGISTRERINGER SAMT STATISTISKE DATA*Artikel 40*

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at opbevare følgende dokumenter og oplysninger i henhold til national ret til brug for FIU'en eller andre kompetente myndigheder med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af mulig hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme:

▼M1

a) med hensyn til kundeforhold opbevares en kopi af de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kundeforholdskravene fastsat i kapitel II, herunder tilgængelige oplysninger indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. forordning (EU) nr. 910/2014, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndighed i en periode på fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvis transaktion

▼B

b) dokumentation for og registreringer af transaktioner bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national ret, som er nødvendige for at identificere transaktioner, opbevares i fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvis transaktion.

Medlemsstaterne sikrer, at personoplysninger slettes efter udløbet af den opbevaringsperiode, der er omhandlet i første afsnit, medmindre andet gælder i henhold til national ret, hvori det fastlægges, under hvilke omstændigheder forpligtede enheder kan eller skal opbevare oplysninger yderligere. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve yderligere opbevaring, efter at de har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af en sådan yderligere opbevaring, og har fundet det nødvendigt med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Den yderligere opbevaring må ikke overstige en periode på yderligere fem år.

▼M1

Den opbevaringsperiode, der er omhandlet i dette stykke, herunder den yderligere opbevaringsperiode, der ikke må overstige yderligere fem år, finder også anvendelse på de data, der er tilgængelige gennem de centrale mekanismer, der er omhandlet i artikel 32a.

▼B

2. Såfremt der i en medlemsstat den 25. juni 2015 verserer retslige procedurer med henblik på forebyggelse, opdagelse, efterforskning eller retsforfølgning af formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og en forpligtet enhed besidder oplysninger eller dokumenter vedrørende disse verserende procedurer, kan den forpligtede enhed i overensstemmelse med national ret opbevare de pågældende oplysninger eller dokumenter i fem år fra den 25. juni 2015. Medlemsstaterne kan, jf. dog de nationale strafferetlige bevisregler, der gælder for verserende strafferetlig efterforskning og retslige procedurer, tillade eller kræve, at de pågældende oplysninger eller dokumenter opbevares i en yderligere periode på fem år, såfremt det er blevet fastslået, at en sådan yderligere opbevaring er nødvendig og forholdsmæssig med henblik på forebyggelse, opdagelse, efterforskning eller retsforfølgning af formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 41

1. Behandling af personoplysninger efter dette direktiv er underlagt direktiv 95/46/EF som gennemført i national ret. Personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv af Kommissionen eller af ESA'erne er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Personoplysninger må kun behandles af forpligtede enheder på grundlag af dette direktiv med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som omhandlet i artikel 1 og må ikke yderligere behandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Behandling af personoplysninger på grundlag af dette direktiv til andre formål såsom kommercielle formål er forbudt.

3. Forpligtede enheder giver nye kunder de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 10 i direktiv 95/46/EF, inden der etableres forretningsforbindelser eller udføres en lejlighedsvis transaktion. Disse oplysninger skal navnlig omfatte en generel meddelelse om de forpligtede enheders retlige forpligtelser i henhold til dette direktiv, når de behandler personoplysninger med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. nærværende direktivs artikel 1.

4. I medfør af oplysningsforbuddet i artikel 39, stk. 1, vedtager medlemsstaterne lovgivningsmæssige foranstaltninger, der helt eller delvis begrænser den registreredes ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, i det omfang en sådan delvis eller fuldstændig begrænsning er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørig hensyntagen til den pågældende persons legitime interesser for at:

a) den forpligtede enhed eller kompetente nationale myndighed kan udføre sine opgaver i medfør af dette direktiv korrekt, eller

▼B

- b) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer i medfør af dette direktiv, og for at sikre, at forebyggelse, efterforskning og opdagelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke bringes i fare.

Artikel 42

Medlemsstaterne kræver, at deres forpligtede enheder har ordninger, der gør det muligt for dem i henhold til deres nationale ret at reagere fyldestgørende og hurtigt, når FIU'en eller andre myndigheder henvender sig for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består, gennem sikre kanaler og på en måde, der sikrer fuld fortrolighed i forbindelse med undersøgelserne.

▼M1*Artikel 43*

Behandling af personoplysninger på grundlag af dette direktiv med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. artikel 1, betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾.

Artikel 44

1. Med henblik på at bidrage til udarbejdelsen af risikovurderinger i henhold til artikel 7 sikrer medlemsstaterne, at de er i stand til at føre tilsyn med effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ved at føre omfattende statistikker over forhold, der er relevante for disse ordningers effektivitet.

2. De i stk. 1 omhandlede statistikker omfatter:

- a) data, som måler størrelsen og betydningen af de forskellige sektorer, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, herunder antallet af fysiske personer og enheder i de enkelte sektorer og hver sektors økonomiske betydning
- b) data, som måler indberetninger, efterforskninger og retslige faser i den nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder antallet af indberetninger til FIU'en af mistænkelige transaktioner, den videre behandling af disse indberetninger og, på årsbasis, antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer, antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, typerne af underliggende forbrydelser, hvor sådanne oplysninger er tilgængelige, samt værdien i euro af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede formuegoder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

▼M1

- c) eventuelle data, som identificerer antallet og procentdelen af indberetninger, der resulterer i yderligere efterforskning, og årlige rapporter til forpligtede enheder med en nærmere beskrivelse af, hvor nyttige indberetningerne har været, og hvordan de følges op
 - d) data vedrørende antallet af grænseoverskridende anmodninger om oplysninger, der blev indgivet, modtaget, afvist og helt eller delvis besvaret af FIU'en, opstillet efter modpartsland
 - e) menneskelige ressourcer, der er allokeret til de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, samt menneskelige ressourcer allokeret til FIU'en med henblik på udførelse af de i artikel 32 omhandlede opgaver
 - f) antallet af on-site og off-site tilsynsforanstaltninger og antallet af overtrædelser, der konstateres på grundlag af de af tilsynsmyndighedernes gennemførte tilsynsforanstaltninger og de pålagte sanktioner/administrative foranstaltninger.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en årlig konsolideret oversigt over deres statistikker offentliggøres.
4. Medlemsstaterne tilsender årligt Kommissionen de statistikker, der er omhandlet i stk. 2. Kommissionen offentliggør en årlig rapport, der sammenfatter og forklarer de i stk. 2 omhandlede statistikker, som skal gøres tilgængelig via dens websted.

▼B

KAPITEL VI

POLITIKKER, PROCEDURER OG TILSYN*AFDELING 1****Interne procedurer, uddannelse og feedback****Artikel 45*

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, som er en del af en koncern, at gennemføre koncernens politikker og procedurer, herunder politikker for databeskyttelse og politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, med det formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Disse politikker og procedurer gennemføres effektivt i filialer og majoritetsejede datterselskaber i medlemsstaterne og tredjelande.
2. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, der driver virksomheder i en anden medlemsstat, at sikre, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført.

▼B

3. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtede enheder har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er beliggende i tredjelande, hvor minimumskraverne til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er mere lempelige end medlemsstatens krav, gennemfører deres filialer og majoritetsejede datterselskaber i tredjelandet medlemsstatens krav, herunder om databeskyttelse, i det omfang tredjelandets nationale ret tillader det.

▼MI

4. Medlemsstaterne og ESA'erne underretter hinanden om tilfælde, hvor et tredjelandets nationale ret ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1. I sådanne tilfælde kan en løsning tilstræbes ved samordnede tiltag. I vurderingen af, hvilke tredjelande der ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1, tager medlemsstaterne og ESA'erne hensyn til eventuelle retlige begrænsninger, der eventuelt kan hindre en korrekt gennemførelse af disse politikker og procedurer, herunder tavshedspligt, databeskyttelse og andre begrænsninger for udveksling af oplysninger, der kan være relevante for dette formål.

▼B

5. Hvis tredjelandets nationale ret ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1, pålægger medlemsstaterne de forpligtede enheder at sikre, at filialer eller majoritetsejede datterselskaber i det pågældende tredjeland træffer yderligere foranstaltninger til effektiv håndtering af risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland. Hvis de yderligere foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, træffer de kompetente myndigheder i hjemlandet yderligere tilsynsforanstaltninger, herunder indfører krav om, at koncernen ikke etablerer, eller at den afslutter forretningsforbindelser og ikke gennemfører transaktioner og, hvor det er relevant, anmoder koncernen om at ophøre med sine aktiviteter i tredjelandet.

6. ESA'erne udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de yderligere foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, og det tiltag, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre, hvis tredjelandets nationale ret ikke tillader gennemførelse af de foranstaltninger, der kræves i stk. 1 og 3.

ESA'erne forelægger udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den 26. december 2016.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i denne artikels stk. 6 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

8. Medlemsstaterne sikrer, at det er tilladt at udveksle oplysninger inden for koncernen. Oplysninger, der indberettes til FIU'en, om, at midler mistænkes for at være udbytte fra kriminelle handlinger eller for at være forbundet med finansiering af terrorisme, udveksles inden for koncernen, medmindre FIU'en anviser andet.

▼B

9. Medlemsstaterne kan kræve, at udstedere af elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv 2009/110/EF og udbydere af betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv 2007/64/EF, der er etableret på deres område i anden form end en filial, og som har hovedsæde i en anden medlemsstat, udpeger et centralt kontaktpunkt på deres område til på vegne af det udpegende institut at sikre, at bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overholdes, og lade de kompetente myndigheds tilsyn, herunder ved på anmodning at give de kompetente myndigheder dokumenter og oplysninger.

10. ESA'erne udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for kriterierne til fastlæggelse af, under hvilke omstændigheder det er passende at udpege et centralt kontaktpunkt i henhold til stk. 9, og hvilke funktioner de centrale kontaktpunkter bør have.

ESA'erne forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den 26. juni 2017.

11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i denne artikels stk. 10 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 46

1. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer foranstaltninger, som står i et rimeligt forhold til deres risici, art og størrelse, for at sikre, at deres ansatte er bekendt med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, herunder de relevante krav om databeskyttelse.

Disse foranstaltninger indebærer, at deres ansatte deltager i særlige efteruddannelsesprogrammer, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der falder ind under en af kategorierne i artikel 2, stk. 1, nr. 3), udøver sit erhverv som ansat hos en juridisk person, skal forpligtelserne i denne afdeling gælde den juridiske snarere end den fysiske person.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har adgang til opdaterede oplysninger om de metoder, der anvendes ved hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og om indikationer, der kan hjælpe til at genkende mistænkelige transaktioner.

3. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt rettidig feedback til forpligtede enheder vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af indberetninger af mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

▼B

4. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder, når det er relevant, identificerer det medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for gennemførelsen af de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

*AFDELING 2**Tilsyn**Artikel 47***▼M1**

1. Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger registreres, og at valutavekslings- og checkindløsningskontorer samt udbydere af tjenester til truster eller selskaber er godkendte eller registrerede, og at udbydere af spiltjenester reguleres.

▼B

2. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at sikre, at de personer, som varetager en ledelsesfunktion i de i stk. 1 omhandlede enheder, eller som er de reelle ejere af sådanne enheder, besidder den fornødne egnethed og hæderlighed.

3. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger for at forhindre kriminelle personer, som er dømt for en relevant kriminel handling, i at varetage en ledelsesfunktion i eller være de reelle ejere af disse forpligtede enheder.

Artikel 48

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at føre effektivt tilsyn og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette direktiv overholdes.

▼M1

1a. Med henblik på at lette og fremme et effektivt samarbejde, herunder navnlig udveksling af oplysninger, tilsender medlemsstaterne Kommissionen listen over de kompetente myndigheder for de forpligtede enheder, der er anført i artikel 2, stk. 1, herunder deres kontaktoplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, som er blevet forelagt Kommissionen, løbende ajourføres.

Kommissionen offentliggør et register over disse myndigheder og deres kontaktoplysninger på sit websted. Myndighederne i registret fungerer inden for rammerne af deres beføjelser som et kontaktpunkt for de tilsvarende kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater. Finansielle tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne fungerer ligeledes som et kontaktpunkt for ESA'erne.

For at sikre tilstrækkelig håndhævelse af dette direktiv kræver medlemsstaterne, at alle forpligtede enheder er underlagt passende tilsyn, herunder beføjelser til at foretage on-site og off-site tilsyn, og træffer passende og forholdsmæssige administrative foranstaltninger til at rette op på eventuelle overtrædelser.

▼ M1

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at overvåge direktivets overholdelse, og gennemføre kontroller, samt har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at kunne udføre deres funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheders personale udviser en høj grad af integritet, har tilstrækkelig kompetence samt fastholder en høj professionel standard for deres arbejde, herunder standarder for fortrolighed og databeskyttelse samt standarder for behandling af interessekonflikter.

▼ B

3. For så vidt angår kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og udbydere af spiltjenester skal de kompetente myndigheder have udvidede tilsynsbeføjelser.

▼ M1

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført.

For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af en koncern, sikrer medlemsstaterne med henblik på det i første afsnit omhandlede formål, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor virksomheder, der er en del af koncernen er etableret.

For så vidt angår de i artikel 45, stk. 9, omhandlede virksomheder kan tilsyn som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit omfatte, at der træffes passende og rimelige foranstaltninger for at imødegå alvorlige overtrædelser, der kræver omgående afhjælpning. Disse foranstaltninger skal være midlertidige og afsluttes, når de konstaterede overtrædelser er afhjulpet, herunder med bistand fra eller i samarbejde med de kompetente myndigheder i den forpligtede enheds hjemland, i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.

▼ B

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed har sit hovedsæde, med det formål at sikre, at der føres effektivt tilsyn med kravene i dette direktiv.

▼ M1

For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af en koncern, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret, fører tilsyn med den effektive gennemførelse af koncernens politikker og procedurer, som er omhandlet i artikel 45, stk. 1. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af koncernen, er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret.

▼ B

6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, når de anvender en risikobaseret tilgang til tilsyn:

- a) har en klar forståelse af, hvilke risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme der findes i deres medlemsstat

▼B

b) har stedlig og ikkestedlig adgang til alle relevante oplysninger om bestemte indenlandske og udenlandske risici, der er forbundet med de forpligtede enheders kunder, produkter og tjenesteydelser, samt

c) fastsætter det stedlige og ikkestedlige tilsyns hyppighed og intensitet på grundlag af den forpligtede enheds risikoprofil og de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der findes i denne medlemsstat.

7. Vurderingen af forpligtede enheders risikoprofil i forhold til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder risici for manglende overholdelse af bestemmelserne, tages op til overvejelse både regelmæssigt, og når større hændelser eller udviklinger gør sig gældende i forbindelse med deres ledelse og aktiviteter.

8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tager hensyn til omfanget af det skøn, som det er tilladt den forpligtede enhed at have, og foretager en passende gennemgang af de risikovurderinger, der ligger til grund for skønnet, og af enhedens interne politikker, kontroller og procedurer for at fastlægge, om de er tilstrækkelige, og i hvilket omfang de er gennemført.

9. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), kan medlemsstaterne tillade, at de i nærværende artikels stk. 1 nævnte funktioner udføres af selvregulerende organer, når blot disse selvregulerende organer overholder nærværende artikels stk. 2.

10. ESA'erne udsteder senest den 26. juni 2017 retningslinjer til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 om kendetegnene ved en risikobaseret tilgang til tilsyn og de skridt, der skal tages, når der føres tilsyn på et risikobaseret grundlag. Der bør særligt tages højde for forretningsaktiviteternes art og omfang, og der bør, hvis det er hensigtsmæssigt og rimeligt, træffes særlige foranstaltninger.

*AFDELING 3****Samarbejde*****Underafdeling I****Nationalt samarbejde****▼M1***Artikel 49*

Medlemsstaterne sikrer, at politiske beslutningstagere, FIU'ere, tilsynsførende og andre kompetente myndigheder, som deltager i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder og retshåndhævende myndigheder, når de handler inden for rammerne af anvendelsesområdet for dette direktiv, har effektive midler, der sætter dem i stand til at samarbejde og koordinere på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af politikker og aktiviteter, som har til formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder med henblik på at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 7.

▼B

Underafdeling II
Samarbejde med ESA'er

Artikel 50

De kompetente myndigheder giver ESA'erne alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv.

▼M1

Underafdeling IIa
Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder

Artikel 50a

Medlemsstaterne må ikke forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for udveksling af oplysninger eller bistand mellem kompetente myndigheder med henblik på dette direktiv. Navnlig skal medlemsstaterne sikre, at kompetente myndigheder ikke afslår anmodninger om bistand med henvisning til at:

- a) anmodningen også anses for at omfatte skatteanliggender
- b) forpligtede enheder i henhold til national ret er forpligtede til hemmeligholdelse eller fortrolighed, bortset fra i de tilfælde, hvor de pågældende oplysninger er beskyttet af retten til fortrolighed eller er omfattet af tavshedspligt, jf. artikel 34, stk. 2
- c) der pågår en undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i den anmodede medlemsstat, medmindre bistanden ville vanskeliggøre undersøgelsen, efterforskningen eller retsforfølgningen
- d) den anmodende myndighed hos modparten er af en anden type eller har en anden status end den anmodende kompetente myndighed.

▼B

Underafdeling III
Samarbejde mellem FIU'er og Kommissionen

Artikel 51

Kommissionen kan yde den bistand, der er nødvendig for at lette koordineringen, herunder informationsudveksling mellem FIU'er i Unionen. Den kan regelmæssigt indkalde til møder med EU's FIU-platform, der består af repræsentanter for medlemsstaternes FIU'er, for at lette samarbejdet mellem FIU'er, udveksle synspunkter og rådgive om de emner i forbindelse med gennemførelsen, der er relevante for FIU'er og indberettende enheder, og om samarbejdsrelaterede emner såsom effektivt FIU-samarbejde, identifikation af mistænkelige transaktioner med en grænseoverskridende dimension, standardisering af indberetningsformater gennem nettet FIU.net, eller hvad det måtte være erstattet af, fælles analyse af grænseoverskridende tilfælde og identifikation af tendenser og faktorer af relevans for vurderingen af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på både nationalt og supranationalt plan.

▼B*Artikel 52*

Medlemsstaterne sikrer, at deres FIU'er samarbejder med hinanden i videst muligt omfang, uanset deres organisatoriske status.

*Artikel 53***▼M1**

1. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'er uopfordret eller efter anmodning udveksler alle oplysninger, som måtte være relevante for FIU'ernes behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse, også selv om det på tidspunktet for udvekslingen ikke er identificeret, hvilken tilknyttet underliggende forbrydelse der er tale om.

▼B

En anmodning skal indeholde de relevante kendsgerninger, baggrundsoplysninger, en begrundelse for anmodningen og en beskrivelse af, hvordan de ønskede oplysninger vil blive brugt. Forskellige udvekslingsmekanismer kan finde anvendelse, hvis dette er aftalt mellem FIU'erne, navnlig for så vidt angår udvekslinger gennem FIU.net eller dets efterfølger.

Når en FIU modtager en indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, første afsnit, litra a), der vedrører en anden medlemsstat, videregiver den omgående denne til FIU'en i den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den FIU, som en anmodning er rettet til, pålægges at anvende alle de eksisterende beføjelser, som den normalt ville gøre brug af på nationalt plan til at modtage og analysere oplysninger, når den besvarer en anmodning om oplysninger, jf. stk. 1, fra en anden FIU. Den FIU, som anmodningen er rettet til, svarer hurtigt.

Navnlig når en FIU søger at indhente yderligere oplysninger hos en forpligtet enhed i en anden medlemsstat, der opererer på dens område, skal anmodningen rettes til FIU'en i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed er etableret. ►**M1** Den pågældende FIU indhenter oplysninger i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og svarer hurtigt. ◀

3. En FIU kan kun i særlige tilfælde, hvor udvekslingen kan være i modstrid med grundlæggende principper i national ret i dens medlemsstat, nægte at udveksle oplysninger. Disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af den frie udveksling af oplysninger med henblik på analyse.

Artikel 54

Oplysninger og dokumenter, som modtages i medfør af artikel 52 og 53, anvendes til varetagelse af FIU'ens opgaver som omhandlet i dette direktiv. Når der videregives oplysninger og dokumenter i medfør af artikel 52 og 53, kan den FIU, der videregiver dem, pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse. Den modtagende FIU skal overholde disse begrænsninger og betingelser.

▼ M1

Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne udpeger mindst én kontaktperson som ansvarlig eller ét kontaktpunkt som ansvarligt for at modtage forespørgsler om oplysninger fra FIU'er i andre medlemsstater.

▼ B*Artikel 55*

1. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 52 og 53, kun anvendes til det formål, hvortil oplysningerne ønskedes eller blev udleveret, og at den modtagende FIU's videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, organer eller instanser eller at anvendelse af disse oplysninger til formål ud over dem, der oprindeligt blev godkendt, er betinget af en forhåndsgodkendelse fra den FIU, som leverede oplysningerne.

▼ M1

2. Medlemsstaterne sikrer, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse. Den anmodede FIU må ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette ville falde uden for anvendelsesområdet for dens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, eller ville kunne vanskeliggøre en efterforskning, eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Et eventuelt afslag på godkendelse begrundes behørigt. Disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af formidlingen af oplysninger til kompetente myndigheder.

▼ B*Artikel 56*

1. Medlemsstaterne pålægger deres FIU'er indbyrdes at anvende beskyttede kommunikationskanaler og tilskynder til brug af FIU.net eller dets efterfølger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres FIU'er samarbejder om at anvende de mest avancerede teknologier i overensstemmelse med national ret med henblik på at varetage deres opgaver som fastsat i dette direktiv. Disse teknologier skal ved at sikre fuld beskyttelse af personoplysninger give FIU'er mulighed for på en anonym måde at sammenholde deres data med andre FIU'ers data med det formål at opdage personer af interesse for FIU'en i andre medlemsstater og identificere deres udbytte og midler.

▼ M1*Artikel 57*

Forskelle i de nationale retlige definitioner af underliggende forbrydelser, jf. artikel 3, nr. 4), må ikke vanskeliggøre FIU'ers mulighed for at yde bistand til en anden FIU og må ikke begrænse udvekslingen, formidlingen og anvendelsen af oplysningerne i henhold til artikel 53, 54 og 55.

▼ **M1**

Underafdeling IIIa

Samarbejde mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter og andre myndigheder, der har tavshedspligt*Artikel 57a*

1. Medlemsstaterne kræver, at alle personer, der arbejder for eller har arbejdet for kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutters overholdelse af dette direktiv, og revisorer eller eksperter, der optræder på vegne af sådanne kompetente myndigheder, er underlagt tavshedspligt.

Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må de fortrolige oplysninger, som de i første afsnit omhandlede personer modtager i forbindelse med deres opgaver i henhold til dette direktiv, kun videregives i summarisk eller samlet form, på en sådan måde at de enkelte kredit- og finansinstitutter ikke kan identificeres.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger mellem:

- a) kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter inden for en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv eller andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter
- b) kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i forskellige medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv eller andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder Den Europæiske Centralbank (ECB), der handler i medfør af Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽¹⁾. Denne udveksling af oplysninger er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Senest den 10. januar 2019 indgår de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i overensstemmelse med dette direktiv, og ECB, der handler i medfør af artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 56, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, med støtte fra de europæiske tilsynsmyndigheder en aftale om de praktiske betingelser for udveksling af oplysninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

▼ **M1**

3. Kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter og modtager fortrolige oplysninger i henhold til stk. 1, må udelukkende anvende disse oplysninger:

- a) i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i henhold til dette direktiv eller andre retsakter vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, tilsynsmæssig regulering og tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder idømmelse af sanktioner
- b) i forbindelse med en appelsag mod en beslutning truffet af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder retssager
- c) i forbindelse med indbringelse for domstolene efter særbestemmelser i den EU-ret, som er vedtaget vedrørende dette direktivs område eller vedrørende tilsynsmæssig regulering og tilsyn med kredit- og finansinstitutter.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, samarbejder med hinanden i videst muligt omfang i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, uanset deres respektive art eller status. Et sådant samarbejde skal også omfatte muligheden for inden for rammerne af den anmodede kompetente myndigheds beføjelser at foretage undersøgelser på vegne af en anmodende kompetent myndighed samt efterfølgende udveksling af de oplysninger, der fremkommer under en sådan undersøgelse.

5. Medlemsstaterne kan bemyndige de nationale kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, til at indgå samarbejdsaftaler vedrørende samarbejde og udveksling af fortrolige oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, der er modparter til disse nationale kompetente myndigheder. Sådanne samarbejdsaftaler skal være gensidige og kan kun indgås, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en garanti om krav om tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten omhandlet i stk. 1. Udvekslingen af fortrolige oplysninger inden for rammerne af sådanne samarbejdsaftaler skal have til formål at give de pågældende myndigheder mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver.

Stammer de udvekslede oplysninger fra en anden medlemsstat, videregives de kun med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

Artikel 57b

1. Uanset artikel 57a, stk. 1 og 3, og med forbehold af artikel 34, stk. 2, kan medlemsstaterne give tilladelse til udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i den samme medlemsstat eller i andre medlemsstater, mellem de kompetente myndigheder og myndigheder med ansvar for tilsyn med enheder i den finansielle sektor og fysiske eller juridiske personer under udøvelsen af deres erhverv, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), samt myndigheder, som ved lov er udpeget som ansvarlige for tilsyn med finansielle markeder i forbindelse med udførelsen af disses respektive tilsynsopgaver.

▼ M1

De modtagne oplysninger er under alle omstændigheder underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 57a, stk. 1.

2. Uanset artikel 57a, stk. 1 og 3, kan medlemsstaterne ved bestemmelser i national ret give tilladelse til, at visse oplysninger videregives til andre nationale myndigheder, som ved lov er udpeget som ansvarlige for tilsyn med finansielle markeder, eller som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge eller efterforske hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Fortrolige oplysninger, der udveksles i henhold til nærværende stykke, må dog kun anvendes til det formål at varetage de pågældende myndigheders lovmæssige opgaver. Personer, der har adgang til sådanne oplysninger, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 57a, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at visse oplysninger i forbindelse med tilsyn med kreditinstitutters overholdelse af dette direktiv videregives til parlamentariske undersøgelsesudvalg, revisionsretter og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstat på følgende betingelser:

- a) enhederne har et præcist ved lov defineret mandat efter national lovgivning til at undersøge eller granske de aktiviteter, som udføres af myndigheder med ansvar for tilsynet med disse kreditinstitutter eller for lovgivningen om dette tilsyn
- b) oplysningerne er strengt nødvendige for udøvelsen af det i litra a) nævnte mandat
- c) de personer, som har adgang til oplysningerne, er underlagt krav om tavshedspligt i henhold til national lovgivning, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 57a, stk. 1
- d) oplysninger, der stammer fra en anden medlemsstat, videregives ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til de formål, som de pågældende myndigheder har givet deres samtykke til.

▼ B*AFDELING 4****Sanktioner****Artikel 58*

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører dette direktiv, i overensstemmelse med denne artikel og artikel 59-61. Enhver sanktion eller foranstaltning som følge heraf skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning.

2. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler for administrative sanktioner og foranstaltninger og sikrer, at deres kompetente myndigheder kan pålægge sådanne sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og sikrer, at de anvendes.

▼B

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. Medlemsstaterne meddeler i så fald Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

▼M1

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at deres kompetente myndigheder, såfremt de identificerer overtrædelser, der er omfattet af strafferetlige sanktioner, underretter de retshåndhævende myndigheder rettidigt.

▼B

3. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, kan anvendes sanktioner og foranstaltninger over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for enhver anden fysiske personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og efterforskningsbeføjelser, som er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

5. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv og national ret på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til sådanne andre myndigheder
- d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

Når de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger, indgår de i et tæt samarbejde for at sikre, at disse administrative sanktioner eller foranstaltninger får de ønskede virkninger, og de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 59

1. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel som minimum finder anvendelse i forbindelse med forpligtede enheders overtrædelse af kravene i nedenstående artikler, når denne overtrædelse er alvorlig, gentagen, systematisk eller en kombination heraf:

- a) artikel 10 til 24 (kundekendskabskrav)
- b) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner)
- c) artikel 40 (opbevaring af registreringer) samt
- d) artikel 45 og 46 (interne kontroller).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, der kan finde anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, som minimum omfatter følgende:

- a) en offentlig meddelelse, hvori den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art identificeres
- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den pågældende adfærd til ophør og at afholde sig fra at gentage denne adfærd

▼B

- c) hvor en forpligtet enhed har fået meddelt tilladelse, tilbagetrækning eller suspension af tilladelsen
- d) et midlertidigt forbud mod, at personer med ledelsesansvar i en forpligtet enhed eller andre fysiske personer, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsesfunktioner i forpligtede enheder
- e) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den gevinst, der er opnået som følge af overtrædelsen, såfremt denne gevinst kan beregnes, eller mindst 1 000 000 EUR.

3. Uanset stk. 2, litra e), sikrer medlemsstaterne, at følgende sanktioner kan finde anvendelse, hvis den pågældende forpligtede enhed er et kreditinstitut eller finansieringsinstitut:

- a) for juridiske personers vedkommende, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller 10 % af den samlede årsomsætning ifølge det seneste tilgængelige regnskab, som ledelsesorganet har godkendt; hvis den forpligtede enhed er et moderselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til artikel 22 i direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende type indkomst i henhold til de relevante regnskabsdirektiver ifølge det seneste tilgængelige konsoliderede regnskab, som det øverste moderselskabs ledelsesorgan har godkendt
- b) for fysiske personers vedkommende, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 25. juni 2015.

4. Medlemsstaterne kan give kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge yderligere typer administrative sanktioner ud over dem, der er omhandlet i stk. 2, litra a)-d), eller til at pålægge administrative bøder, der overstiger de beløb, der er omhandlet i stk. 2, litra e), og i stk. 3.

Artikel 60

1. Medlemsstaterne sikrer, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen skal mindst indeholde oplysninger om overtrædelsens type og karakter og om identiteten af de personer, der er ansvarlige. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende dette afsnit på afgørelser om pålæggelse af foranstaltninger af efterforskningsmæssig karakter.

Når den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af identiteten på ansvarlige personer som omhandlet i første afsnit eller sådanne personers personoplysninger for at være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når offentliggørelsen bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning i fare, skal de kompetente myndigheder:

▼B

- a) udsætte offentliggørelsen af afgørelsen om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning, indtil begrundelsen for at undlade offentliggørelse ikke længere gør sig gældende
 - b) offentliggøre afgørelsen om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning på anonymt grundlag på en måde, der er i overensstemmelse med national ret, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger. Hvis det besluttes at offentliggøre en administrativ sanktion eller foranstaltning på anonymt grundlag, kan offentliggørelsen af de relevante oplysninger udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at der i løbet af dette tidsrum ikke længere vil være nogen grund til anonymitet
 - c) helt undlade at offentliggøre afgørelsen om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:
 - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare, eller
 - ii) at offentliggørelsen af afgørelsen står i et rimeligt forhold til foranstaltningen, der vurderes at være af mindre betydning.
2. Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af afgørelser, der kan påklages, offentliggør de kompetente myndigheder også omgående sådanne oplysninger og efterfølgende oplysninger om resultatet af en sådan klage på deres officielle websted. Endvidere offentliggøres også enhver afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning.
3. De kompetente myndigheder sikrer, at enhver offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på den kompetente myndigheds officielle websted i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved fastsættelsen af typen og omfanget af de administrative sanktioner eller foranstaltninger tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:
- a) overtrædelsens grovhed og varighed
 - b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig
 - c) den finansielle styrke hos den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, hvilket f.eks. fremgår af den samlede omsætning for den juridiske person, der holdes ansvarlig, eller årsindkomsten for den fysiske person, der holdes ansvarlig
 - d) den gevinst, der er opnået som følge af overtrædelsen begået af den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, såfremt den kan beregnes
 - e) tredjemands tab som følge af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
 - f) graden af samarbejde mellem den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, og den kompetente myndighed
 - g) overtrædelser, som den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, tidligere har begået.

▼B

5. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, og som begås til deres fordel af en person, der handler enten individuelt eller som en del af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på enten:

- a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
- b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
- c) en bemyndigelse til at udøve kontrol internt i den juridiske person.

6. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, hvor manglende tilsyn eller kontrol fra en i denne artikels stk. 5 omhandlet persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, til fordel for den juridiske person.

*Artikel 61***▼M1**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, såvel som de selvregulerende organer, hvor dette er relevant, indfører effektive og pålidelige mekanismer til at fremme indberetningen til kompetente myndigheder og i givet fald selvregulerende organer af potentielle eller faktiske overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv.

Med henblik herpå sørger de for én eller flere sikre kommunikationskanaler, hvorigennem personer kan foretage den i første afsnit omhandlede indberetning. Sådanne kanaler skal sikre, at det kun er de kompetente myndigheder og i givet fald de selvregulerende organer, der er bekendt med identiteten på de personer, som afgiver oplysninger.

▼B

2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:

- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger af overtrædelser og opfølgning heraf
- b) passende beskyttelse af ansatte eller personer i en sammenlignelig stilling i forpligtede enheder, som indberetter overtrædelser, der er begået i den forpligtede enhed
- c) passende beskyttelse af den anklagede person
- d) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som angiveligt er ansvarlig for en overtrædelse, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF
- e) klare regler, der sikrer, at en person, der indberetter overtrædelser begået i den forpligtede enhed, til enhver tid garanteres fuld fortrolighed, medmindre offentliggørelse kræves i henhold til national ret som led i yderligere efterforskninger eller efterfølgende retslige procedurer.

▼B

3. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at have passende procedurer for deres ansatte eller personer i en sammenlignelig stilling, således at de kan indberette overtrædelser internt via en særlig, uafhængig og anonym kanal, der står i et rimeligt forhold til den pågældende forpligtede enheds art og størrelse.

▼M1

Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, herunder ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed, som indberetter en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, er juridisk beskyttet mod trusler, repressalier eller fjendtligsindede handlinger, og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger.

Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, som udsættes for trusler, repressalier, fjendtligsindede handlinger eller negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger for at have indberettet en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, har ret til at klage til de respektive kompetente myndigheder på en sikker måde. Uden at det berører fortroligheden af oplysninger indsamlet af FIU'en sikrer medlemsstaterne også, at sådanne enkeltpersoner har ret til effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, der følger af dette stykke.

▼B*Artikel 62*

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder underretter ESA'erne om alle administrative sanktioner og foranstaltninger, der i henhold til artikel 58 og 59 pålægges kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, herunder om alle klager i forbindelse hermed og resultatet af disse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med deres nationale ret kontrollerer, om der findes en relevant domfældelse på den pågældende persons straffeattest. Enhver udveksling af oplysninger til disse formål skal finde sted i overensstemmelse med afgørelse 2009/316/RIA og rammeafgørelse 2009/315/RIA som gennemført i national ret.

3. ESA'erne driver et websted med links til hver kompetent myndigheds offentliggørelse af administrative sanktioner og foranstaltninger, som i henhold til artikel 60 er pålagt kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, og angiver, for hvilket tidsrum hver medlemsstat offentliggør administrative sanktioner og foranstaltninger.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Artikel 25, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ affattes således:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

▼B

- »d) CCP'en er etableret eller meddelt tilladelse i et tredjeland, som Kommissionen ikke i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*) anser for at have strategiske mangler i sin nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme, som i væsentlig grad truer Unionens finansielle system

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«.

Artikel 64

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 25. juni 2015.
3. Den i artikel 9 omhandlede beføjelse til at vedtage delegerede retsakter kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på én måned fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Perioden forlænges med én måned på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼M1*Artikel 64a*

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorismen (»udvalget«) som omhandlet i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 ⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

▼ **M1**

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 65

1. Senest den 11. januar 2022, og hvert tredje år derefter, udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne rapport skal navnlig omfatte:

- a) en redegørelse for specifikke foranstaltninger og mekanismer på EU-plan og medlemsstatsplan til at forebygge og håndtere spirende problemer og ny udvikling, der udgør en trussel mod Unionens finansielle system
- b) opfølgende foranstaltninger, der er truffet på EU-plan og på medlemsstatsplan på grundlag af forhold, som deres opmærksomhed er blevet henledt på, herunder klager vedrørende national lovgivning, der hæmmer de kompetente myndigheders og selvregulerende organers tilsyns- og undersøgelsesmæssige beføjelser
- c) en redegørelse for tilgængeligheden af relevante oplysninger for de kompetente myndigheder og FIU'er i medlemsstaterne, med henblik på at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- d) en redegørelse for det internationale samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og FIU'er
- e) en redegørelse for nødvendigheden af tiltag fra Kommissionens side til at kontrollere, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv og til at vurdere spirende problemer og ny udvikling i medlemsstaterne
- f) en analyse af gennemførligheden af specifikke foranstaltninger og mekanismer på EU-plan og medlemsstatsplan om mulighederne for at indsamle og få adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af selskaber og andre juridiske enheder, der er etableret uden for Unionen, og af proportionaliteten af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b)
- g) en evaluering af, i hvilket omfang de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet overholdt.

Den første rapport, som offentliggøres senest den 11. januar 2022, ledsages om nødvendigt af passende lovgivningsmæssige forslag, herunder, hvis det er relevant, om virtuelle valutaer, beføjelse til at oprette og føre en central database, hvor de brugeridentiteter og tegnebogsadresser, som FIU'erne har adgang til, registreres, samt egenerklæringsblanketter til brugere af virtuelle valutaer og om at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver og en risikobaseret model for anvendelse af foranstaltningerne omhandlet i artikel 20, litra b).

▼M1

2. Senest den 1. juni 2019 vurderer Kommissionen rammerne for FIU'ernes samarbejde med tredjelande og hindringer og muligheder for at styrke samarbejdet mellem FIU'er i Unionen, herunder muligheden for at oprette en koordinerings- og støttemekanisme.

3. Kommissionen udarbejder, hvor det er relevant, en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at vurdere behovet for og proportionaliteten af en sænkelse af procentsatsen for identifikation af reelle ejere af juridiske enheder i lyset af eventuelle anbefalinger i denne henseende fra internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som følge af en ny vurdering og fremsætter om fornødent et lovgivningsmæssigt forslag.

▼B*Artikel 66*

Direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF ophæves med virkning fra den 26. juni 2017.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

*Artikel 67***▼M1**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 26. juni 2017.

Medlemsstaterne anvender artikel 12, stk. 3, fra den 10. juli 2020.

Medlemsstaterne opretter de i artikel 30 omhandlede registre senest den 10. januar 2020, de i artikel 31 omhandlede registre senest den 10. marts 2020 og de i artikel 32a omhandlede centrale automatiske mekanismer senest den 10. september 2020.

Kommissionen sikrer den i artikel 30 og 31 omhandlede sammenkobling af registre i samarbejde med medlemsstaterne senest den 10. marts 2021.

Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til de i dette stykke omhandlede love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen i medlemsstaterne indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

▼B

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 68

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 69

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B*BILAG I*

Følgende er en ikkeudtømmende liste over risikovariabler, som forpligtede enheder skal tage i betragtning ved fastlæggelse af, i hvilket omfang kundekend-skabsproceduren skal anvendes, jf. artikel 13, stk. 3:

- i) formålet med en konto eller en forbindelse
- ii) omfanget af de aktiver, som en kunde vil indsætte, eller transaktionernes størrelse
- iii) forretningsforbindelsens regelmæssighed eller varighed.

▼B*BILAG II*

Følgende er en ikkeudtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en lavere risiko, jf. artikel 16:

1) Kunderisikofaktorer:

- a) børsnoterede selskaber, der er undergivet oplysningspligt (enten i henhold til børsregler eller lovgivning eller fuldbyrdelsesforanstaltninger), som pålægger at sikre passende gennemsigtighed i forhold til reelt ejerskab
- b) offentlige forvaltninger eller virksomheder
- c) kunder, som er bosiddende i geografiske områder med en lavere risiko, som omhandlet i punkt 3.

2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:

- a) livsforsikringer, hvor den årlige præmie er lav
- b) pensionsforsikringer, hvis der ikke er nogen tidlig tilbagekøbsklausul, og policen ikke kan bruges til sikkerhedsstillelse
- c) pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen
- d) finansielle produkter eller tjenesteydelser, som leverer behørigt definerede og begrænsede tjenesteydelser til visse kundetyper med det formål at fremme finansiell inklusion
- e) produkter, hvor risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme styres af andre faktorer, f.eks. udgiftslofter eller gennemsigtighed i forhold til ejerskab (f.eks. visse former for elektroniske penge).

▼M1

3) Geografiske risikofaktorer — registrering, etablering, bopæl i:

▼B

- a) medlemsstater
- b) tredjelande, som har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- c) tredjelande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et begrænset omfang af korruption eller anden kriminell aktivitet
- d) tredjelande, som på grundlag af troværdige kilder såsom gensidige evalueringer, rapporter om detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgingsrapporter har krav om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er i overensstemmelse med de reviderede FATF-anbefalinger, og som gennemfører disse krav på en effektiv måde.

▼B*BILAG III*

Følgende er en ikkeudtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko, jf. artikel 18, stk. 3:

1) Kunderisikofaktorer:

- a) forretningsforholdet eksisterer under usædvanlige omstændigheder
- b) kunder, der er bosiddende i geografiske områder med en højere risiko som omhandlet i punkt 3
- c) juridiske personer eller juridiske arrangementer, som er personlige formueforvaltningsselskaber (personal asset-holding vehicles)
- d) selskaber, som har proformaaktionærer eller ihændehaveraktier
- e) kontantbaserede virksomheder
- f) selskabets ejerstruktur virker usædvanlig eller alt for kompleks i betragtning af selskabets forretningsaktiviteter

▼M1

- g) kunden er en tredjelandstatsborger, der ansøger om opholdstilladelse eller statsborgerskab i medlemsstaten i bytte for kapitaloverførsler, køb af ejendom eller statsobligationer eller investering i selskaber i den pågældende medlemsstat.

▼B

2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:

- a) private banking
- b) produkter eller transaktioner, som kan fremme anonymitet

▼M1

- c) forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt, uden visse sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske identifikationsmidler eller relevante tillidstjenester som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014 eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder

▼B

- d) betalinger fra ukendte eller ikkeassocierede tredjemænd
- e) nye produkter og nye forretningsprocedurer, herunder nye leveringsmekanismer, og brug af nye teknologier eller teknologier under udvikling til både nye og eksisterende produkter

▼M1

- f) transaktioner vedrørende olie, våben, ædelmetaller, tobaksvarer, kulturelle værdigenstande og andre vigtige genstande af arkæologisk, historisk, kulturel og religiøs betydning eller af særlig videnskabelig værdi samt elfenben og beskyttede dyrearter.

▼B

3) Geografiske risikofaktorer:

- a) lande, som troværdige kilder, f.eks. gensidige evalueringer, rapporter om detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgingsrapporter, har identificeret som lande, der ikke har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. dog artikel 9
- b) lande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et betydeligt omfang af korruption eller anden kriminel aktivitet
- c) lande, som er genstand for sanktioner, embargoer eller lignende foranstaltninger, truffet af f.eks. Unionen eller FN
- d) lande, som finansierer eller støtter terrorvirksomhed, eller som huser kendte terrororganisationer.

BILAG IV

Sammenligningstabel

Dette direktiv	Direktiv 2005/60/EF	Direktiv 2006/70/EF
—		Artikel 1
—		Artikel 3
—		Artikel 5
—		Artikel 6
—		Artikel 7
Artikel 1	Artikel 1	
Artikel 2	Artikel 2	
Artikel 2, stk. 3 til 9		Artikel 4
Artikel 3	Artikel 3	
Artikel 3, stk. 9, 10 og 11		Artikel 2, stk. 1, 2 og 3
Artikel 4	Artikel 4	
Artikel 5	Artikel 5	
Artikel 6 til 8	—	
Artikel 10	Artikel 6	
Artikel 11	Artikel 7	
Artikel 13	Artikel 8	
Artikel 14	Artikel 9	
Artikel 11, litra d)	Artikel 10, stk. 1	
—	Artikel 10, stk. 2	
Artikel 15, 16 og 17	Artikel 11	
—	Artikel 12	
Artikel 18 til 24	Artikel 13	
Artikel 22		Artikel 2, stk. 4
Artikel 25	Artikel 14	
—	Artikel 15	
Artikel 26	Artikel 16	
—	Artikel 17	
Artikel 27	Artikel 18	
Artikel 28	—	
Artikel 29	Artikel 19	
Artikel 30	—	
Artikel 31	—	
—	Artikel 20	

▼B

Dette direktiv	Direktiv 2005/60/EF	Direktiv 2006/70/EF
Artikel 32	Artikel 21	
Artikel 33	Artikel 22	
Artikel 34	Artikel 23	
Artikel 35	Artikel 24	
Artikel 36	Artikel 25	
Artikel 37	Artikel 26	
Artikel 38	Artikel 27	
Artikel 39	Artikel 28	
—	Artikel 29	
Artikel 40	Artikel 30	
Artikel 45	Artikel 31	
Artikel 42	Artikel 32	
Artikel 44	Artikel 33	
Artikel 45	Artikel 34	
Artikel 46	Artikel 35	
Artikel 47	Artikel 36	
Artikel 48	Artikel 37	
Artikel 49	—	
Artikel 50	Artikel 37a	
Artikel 51	Artikel 38	
Artikel 52 til 57	—	
Artikel 58 til 61	Artikel 39	
—	Artikel 40	
—	Artikel 41	
—	Artikel 41a	
—	Artikel 41b	
Artikel 65	Artikel 42	
—	Artikel 43	
Artikel 66	Artikel 44	
Artikel 67	Artikel 45	
Artikel 68	Artikel 46	
Artikel 69	Artikel 47	